

THEOSOPHIC JYOTI (Gujarati Monthly) RNI Registration No. GUJ/GUJ/2015/71878 Dated : 24-05-2017
Published on : 10th Date of every month

સત્યાનાસ્તિ પરો ધર્મઃ

તમસો મા જ્યોતિર્ગમય

આધ્યાત્મિક આંતર્દૃष્ટિ પ્રેરતું પોષતું અને પ્રજ્ઞલ્લાવતું સામાયિક

ગુજરાત થિયોસોફ્ઝિકલ ફેડરેશનનું મુખ્યપત્ર

થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ THEOSOPHIC JYOTI

Editor : Harshavadan M. Sheth

Year-4

October - 2019

No. 32

અગ્રણી

1. વલી, રજુ અને તૃપી ઓક્ટોબર	શ્રી હર્ષવદન શેઠ	3
2. ગિરિ-તળેટીથી	શ્રી નરેશ એ. પ્રિવેદી	5
3. દી હિંદન સાઈદ ઓફ દી થીંગ્સ	શ્રી ધવલ શેઠ	9
4. ગુજરાત થિયોસોફ્ઝિકલ ફેડરેશન સૌ સભ્ય શ્રી ... શ્રી દર્શન મોદી	12	
5. શ્રીદિવસીય અન્યાસ વર્ગનો અહેવાલ	શ્રી રમેશ ડોલીઆ	14
6. કબીર અને આધ્યાત્મિક જગત	અદ્રિયા જયંતિલાલ બી.	15
7. મનની ભીતરમાં	શ્રી રમેશ ડોલીઆ	16
8. મહા સૌજન્ય		18
9. શાખા સમાચાર		19
10. થિયોસોફી	શ્રી કનુપ્રસાદ પાઠક 'કમલ'	20

Price : Rs. 5/- • Yearly Subscription : Rs. 50/- (In India) • Published & Printed at : Ahmedabad

આ માસિકમાં પ્રગાટ થતી અધિકૃત જહેરાતો માટે ગુ. થિ. ફેડરેશન જવાબદાર છે. — તંત્રી

થિયોસોફિકલ સોસાયટીના એણ ઉદ્દેશો

- (૧) પ્રજા ધર્મ જ્ઞાતિ, જ્ઞાતિ, વર્ષા કે રંગના બેદભાવ રાખ્યા વિના માનવજ્ઞાતિનું વિશ્વબંધુત્વનું એક કેન્દ્ર રચવું.
- (૨) તુલનાત્મક રીતે ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન અને વિજ્ઞાનના અભ્યાસને સમગ્રતાની દ્રષ્ટિએ ઉત્તેજન આપવું.
- (૩) કુદરતના નહિ સમજાઓલા નિયમોનું અને મનુષ્યમાં રહેલી સુખુમ શક્તિઓનું સંશોધન કરવું.

ગુજરાત થિયોસોફિકલ ફેડરેશન

હરજીવન હેડ કવાર્ટ્સ, “હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણાનગર, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧.
ફેડરેશન અંગેનો કોઈપણ પત્રવ્યવહાર ફેડરેશન મંત્રીને અમદાવાદ લખવો.

ફેડરેશન છોદેદારો

પ્રમુખ : શ્રી નરેશભાઈ એ ત્રિવેદી

ઉપપ્રમુખ : શ્રી કાન્તીલાલ પી. પટેલ

મંત્રી : શ્રી દર્શનભાઈ સી. મોદી

સહમંત્રી : શ્રી વલ્લભભાઈ રાખોલીઆ

ખજાનચી : શ્રી રમેશચંદ્ર ડોલીઆ

ફેડરેશન દ્વારા પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો મેળવવા માટે લખો.

→ બુક સ્ટોલ મેનેજર →

“હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણાનગર, ભાવનગર - ૩૬૪ ૦૦૧.

નવા સભ્ય પ્રવેશ ફી	રૂ. ૧૦૦/-
સભ્ય ફી	રૂ. ૧૫૦/-
દંપતિ સભ્ય ફી	રૂ. ૨૨૫/-
૨૫ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના સભ્ય ફી	રૂ. ૭૫/-
લાઈફ મેમ્બર ફી	રૂ. ૩૦૦૦/-
ઇન્ડિયન થિયોસોફીસ્ટ	રૂ. ૩૦/-
‘થિયોસોફિક જ્યોતિ’ વાર્ષિક લવાજમ	રૂ. ૧૦/-

“થિયોસોફિક જ્યોતિ”ના લવાજમના દર

ભારતમાં (વાર્ષિક) રૂ. ૫૦/-

ભારતમાં આજીવન રૂ. ૧૦૦૦/-

પરદેશમાં હવાઈ માર્ગ રૂ. ૧૦૦૦/-

પરદેશમાં હવાઈ માર્ગ આજીવન રૂ. ૫૦૦૦/-
(આજીવન મર્યાદા ૧૦ વર્ષની રહેશે.)

“થિયોસોફિક જ્યોતિ” માટે જાહેરાતના દર

(એક વખત પ્રસિદ્ધના માટેના દર)

અંદરનું કવર પેજ ટાઈટલ પાનું નં. ૩ રૂ. ૬૦૦-૦૦

અંદરનું આખું પાનું રૂ. ૪૦૦-૦૦

અંદરનું અહું પાનું રૂ. ૩૦૦-૦૦

સૌજન્ય પૃષ્ઠ રૂ. ૫૧-૦૦

ઉપરોક્ત જ્ઞાવેલ દાન, બેટ કે જાહેરાતનાં નાણાં ‘જી.ડી.એફ. જ્યોતિ પ્રકાશન ફંડ’ એ નામે મનીઓર્ડર કે ડીમાન્ડ ડ્રાફ્ટથી નીચેના સરનામે મોકલવા તેમજ જ્યોતિના ટપાલ સરનામાં તથા નિયમિત મળવા અંગેનો પત્રવ્યવહાર નીચે જ્ઞાવેલ સરનામે કરવો :-

શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

‘શેત પદ્ધ’ ૮, અપૂર્વ બંગલોઝ,
શારદા હાઈસ્કુલ પાછળ, ભૂયંગાંદેવ પાસે, મેમનગર,
સોલા રોડ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૫૨.

મો. - ૯૮૨૪૦૭૩૬૭૮, ૯૦૧૬૨૨૪૮૨૫

E-mail-harshavadan_sheth@yahoo.co.uk

જ્યોતિ અંગેના પત્રવ્યવહાર માટે પણ ઉપરના
સરનામે પત્રવ્યવહાર કરવો.

થિયોસોફિકલ સેવાસંઘ (T.O.S.)

અંગે પત્રવ્યવહાર

શ્રી નરસિંહભાઈ એ. ઢાક્કીયા

અ/૩૦૧, સનાઈ રેસીડન્સી, પટણુરામ ગાઈન સામે,
અડાજણા, સુરત-૩૬૫૦૦૬

મો : ૯૮૨૬૩ ૬૨૪૪૩

(રહે.) ૦૨૬૧-૨૭૪૬૭૨૨

નોંધ : આ અંકમાં પ્રસ્તુત થતાં લેખો સાથે તંત્રીશ્રી સહમત છે તેવી માન્યતા ધરાવવી નહીં.

૧૮૦ વિલી, રજુ અને ૩૧મી ઓક્ટોબર
સંપાદકીય

પ્રસ્તુતિ
શ્રી હર્ષવદન શેઠ

થિયોસોફિક જગતમાં ઓક્ટોબર માસના આ ત્રણેય દિવસોનું આગવું મહત્વ સ્વીકારવું પડે. ૧૮૦ ઓક્ટોબરે ડૉ. એની બેસન્ટનો જન્મ અને ૩૧મી ઓક્ટોબરે ડૉ. રાધા બર્નિયરનું નિર્વાણ ! બંને સ્થિરશક્તિઓની સમયની સારણીમાં અનોખી ઘટનાઓ ! ૧૮૦ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૭ ના રોજ ડૉ. એની બેસન્ટનો જન્મ કલેજામ, લંડનમાં થયો. આવી વિરલ વ્યક્તિની સિદ્ધિઓ થિયોસોફિક જગતમાં તથા ભારતીય પરિપેક્ષયમાં વિશેષ મહત્વ ધરાવે છે. તેમના જીવન અને કાર્યથી આપણા સૌ સભ્યો ખૂબ જ પરિચિત છે. સંપાદકીય દ્વારા ઓક્ટોબર મહિનાની અદ્વિતીય આભામાં આપણે અનોખી પ્રતિભાઓનો આભિક્ષેપ પામીને આધ્યાત્મિક માર્ગ અનુસરણ કરતાં થઈએ તેવું આયોજન અસ્થાને નથી. એનીવુડને બેસન્ટ અટક પ્રાપ્ત થઈ ત્યાં સુધીની જિંદગી કેટલાયે ચઢાવ ઉત્તાર સાથે તેમને બ્રિટીશ એક્ટિવિસ્ટ અને બ્રિટીશ સોશિયાલિસ્ટ તરીકે સ્થાપિત કરવામાં સફળ રહી. કાંતિકારી વિચારસરણી અને દંભરહિત પ્રતિભાને ‘ડાયમંડ સોલ’ (હીરક આત્મા) બનાવવામાં મેડમ બ્લેવેટસ્કી અને થિયોસોફિકલ સોસાયટીનો ફાળો મહામૂલ્યવાન ગણી શકાય.

રજુ ઓક્ટોબરનું મહત્વ પણ સમગ્ર માનવજીતે સ્વીકારેલું છે. મહાત્મા ગાંધીજીનો જન્મ દિન ! આવી તવારિખોની શ્રેષ્ઠીમાં ઓક્ટોબર મહિનાના આગમન સાથે જ રજુ તારીખે (૧૮૬૮) ‘મહાન આત્મા’ને આપણે સૌ અનોખી રીતે યાદ કરીએ છીએ. બંનેના જન્મ વર્ષે ૨૨ વર્ષાનું અંતર. એટલે જ ડૉ. બેસન્ટના વ્યક્તિત્વની જાંખી ગાંધીજીને પોતાની ૨૦ વર્ષની ઉંમરમાં જ થઈ ગયેલી. પોતાની આત્મકથા ‘સત્યના

પ્રયોગો’માં વિલાયતના અનુભવોમાં ગાંધીજી જણાવે છે કે, “લંડનમાં રહેતાં વર્ષેક થયું હશે તેવામાં બે થિયોસોફિસ્ટ મિત્રોની ઓળખાણ થઈ. બંને સગા ભાઈ હતા. તેઓ એડવિન આર્નલનો ગીતાજીનો અનુવાદ વાંચતા હતા. મને તેઓએ તે તેમની સાથે સંસ્કૃતમાં વાંચવા નોતર્યો. હું શરમાયો, કેમ કે મેં તો ગીતા સંસ્કૃતમાં કે પ્રાકૃતમાં વાંચી જ નહોતી ! મારે તેમને કહેવું પડ્યું કે મેં ગીતાજી વાંચેલ જ નથી, પણ તમારી સાથે હું તે વાંચવા તૈયાર છું. આમ આ ભાઈઓની સાથે મેં ગીતા વાંચવાનો આરંભ કર્યો. બીજા અધ્યાયના છેલ્લા શ્લોકમાંના નીચેના શ્લોકની મારા પર ઊંઠી અસર પડી. તેના ભણકારા મારા કાનમાં વાગ્યા જ કરે.....

ધ્યાયતો વિષયાન્યુસ: સંગસ્તેષૂપજાયતે ।

સંગાતસ્યાયતે કામ: કામાત્કોથોડિમિજાયતે ॥

ક્રોધાદ્ ભવતિ સંમોહ સંમોહાત્સ્મૃતિ વિભ્રમ: ।

સ્મૃતિભ્રંશાદ બુદ્ધિનાશો બુદ્ધિનાશાત્પ્રણાશ્યતિ ॥*

* (વિષયનું ચિંતવન કરનારનો પ્રથમ તેને વિશે સંગ ઉપજે છે, સંગથી કામના જન્મે છે, કામનાની પાછળ કોથ આવે છે, કોથમાંથી સંમોહ, સંમોહમાંથી સ્મૃતિભ્રમ અને સ્મૃતિભ્રમમાંથી બુદ્ધિ નાશ થાય છે, ને અંતે તે પુરુષનો પોતાનો નાશ થઈ જાય છે.)

“ભગવદ્ ગીતા અમૂલ્ય ગ્રંથ છે એમ મને તે વેળા ભાસ્યું. તે માન્યતા ધીમે ધીમે વધતી ગઈ અને આજે તત્વજ્ઞાનને સારું તેને હું સર્વોત્તમ ગ્રંથ ગણ્યું છું. મારા નિરાશાના સમયે તે ગ્રંથે મને અમૂલ્ય સહાય કરી છે. તેના અંગ્રેજી તરજૂમાં લગભગ બધા વાંચી ગયો છું, પણ એડવિન આર્નલનો અનુવાદ મને શ્રેષ્ઠ લાગે છે. મૂળ ગ્રંથના ભાવને જાળવ્યો છે...”

જેસ્ટરાજ રાજેશકુમાર ઠાકરિયાએ અમેરિકાની યુનિવર્સિટીમાંથી માસ્ટર ડિગ્રી પ્રાપ્ત કર્યાની ખુશી નિભિતે

સૌજન્ય : શ્રી નરસિંહભાઈ ઠાકરિયા, સનાતન લોજ, સુરત

“આજ ભાઈઓએ મને આર્નલનું બુદ્ધ ચરિત્ર વાંચવા ભલામણ કરી. અત્યાર સુધી તો સર એડવિન આર્નલના ગીતાના અનુવાદની જ મને ખબર હતી. બુદ્ધચરિત્ર (લાઈટ ઓફ એશિયા) મેં ભગવદ્ ગીતા કરતાં પણ વધારે રસથી વાંચ્યું. પુસ્તક હાથમાં લીધા પણી તે પૂરું કર્યે જ છોડી શક્યો...”

“આ ભાઈઓ મને એક વખત બ્લેવેટ્સ્કી લોજમાં પણ લઈ ગયા. ત્યાં મને મેડમ બ્લેવેટ્સ્કીનાં દર્શન કરાવ્યાં ને મિસિસ બેસંટનાં. મિસિસ બેસંટ તે વખતે તાજાં જ થિયોસોફીકલ સોસાયટીમાં દાખલ થયા હતા, એટલે તે વિશેની ચર્ચા અખભારોમાં ચાલતી તે હું રસપૂર્વક વાંચતો. આ ભાઈઓએ મને સોસાયટીમાં દાખલ થવા પણ સૂચય્યું. મેં વિનયપૂર્વક ના પાડીને કહ્યું, “મારું ધર્મજ્ઞાન કંઈ જ નથી, તેથી હું કોઈ પણ પંથમાં ભળી જવા નથી ઈચ્છતો.” મને એવો ખ્યાલ છે કે તે જ ભાઈઓના કહેવાથી મેં મેડમ બ્લેવેટ્સ્કીનું પુસ્તક ‘કૃ ટુ થિયોસોફી’ વાંચ્યું. તે ઉપરથી હિન્દુ ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચવાની ઈચ્છા થઈ અને હિન્દુ ધર્મ વહેમોથી જ ભર્યો છે, એવો અભિપ્રાય પાદરીઓને મુખેથી સાંભળતો તે મનમાંથી ગયો.”

“નાસ્તિકતા વિષે પણ કંઈક જાહ્યા વિના કેમ ચાલે ? બ્રેડલોનું નામ બધા હિંદી જાણે જ. બ્રેડલો નાસ્તિક ગણાય. તેથી તેમને વિશેનું કંઈક પુસ્તક વાંચ્યું. નામનું મને સમરણ નથી રહ્યું. તેથી મારા પર કંઈ જ છાપ ન પડી. નાસ્તિકતારૂપી સહરાનું રણ હું ઓળંગી ગયો હતો. મિસિસ બેસંટની કિર્તિ તો તે વેળા પણ ખૂબ હતી જ. તે નાસ્તિક મટી આસ્તિક થયાં છે એ વાતે પણ નાસ્તિકવાદ તરફ મને ઉદાસીન બનાવ્યો. ‘હું થિયોસોફીસ્ટ કેમ બની ?’ એ મિસિસ બેસંટનું ચોપાનિયું મેં વાંચી લીધું હતું. બ્રેડલોનો દેહાંત આ અરસામાં જ

થયો. વોકિંગમાં તેમની અંતક્રિયા કરવામાં આવી હતી. હું પણ તેમાં હાજર રહેલો. મને લાગે છે કે હિંદી તો એક પણ બાકી નહીં રહેલ હોય. તેમને માન આપવાને સારુ કેટલાક પાદરીઓ પણ આવ્યા હતા...”

આમ ગાંધીજીનું પ્રગાઢ યુવાવસ્થામાં મેડમ બ્લેવેટ્સ્કી તથા ડૉ. એની બેસંટના થિયોસોફીકલ કાર્યાંનો પરિચય થતાં આસ્તિકવાદ તરફ જુકાવ વધ્યો અને કર્માના મર્મી બન્યા...” (“આત્મકથા”ના પ્રકરણ ૨૦, ધાર્મિક પરિચયો).

ડૉ. બેસંટને તેમના જન્મદિને આપણે આધ્યાત્મિક પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરીને કર્મનિષ્ઠ થિયોસોફીસ્ટ બનીએ. ગાંધીજીને તેમના જન્મદિને યાદ કરીને ‘વિશ્વ મહા માનવ’ની ચેતનાની અનુભૂતિ કરીએ.

૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૩ ની મોડી સાંજ (રાત્રિની શરૂઆત)નો સમય ફરી એકવાર થિયોસોફીકલ સોસાયટીના અભ્યાર મથકે થંભી ગયો. સોસાયટીના સાતમા પ્રમુખ ડૉ. રાધા બર્નિયરે અંતિમ શાસ લીધા. શ્રી જહેન કોટ્સના નિધન બાદ (૧૯૭૮) રાધા બર્નિયરે પાંચ ટર્મ સુધી પ્રમુખપદે રહીને સોસાયટીને સ્થિરતા આપી. ૧૯૮૦ થી ૨૦૧૩ દરમિયાન રાધાજીએ અતિ કુશળતા દર્શાવીને ઘણી બધી સમસ્યાઓને સંપૂર્ણપણે ઉકેલીને સમગ્ર વિશ્વમાં સોસાયટીના કાર્યને ધબકતું રાખ્યું. ‘હૃમન રીજનરેશન’ (૧૯૮૦), ‘નો અધર પાથ ટુ ગો’ (૧૯૮૫), ‘ધ વે ઓફ સેલ્ફ નોલેજ’ (૧૯૭૮), ‘ટૂથ, બ્યુટી એન્ડ ગુડનેસ’ (૧૯૮૫), ‘ધ યુનિવર્સલ યોગા ટ્રેડીશન’ (૧૯૮૮), ‘લીવિંગ ટૂથ : ધ ફયુચર ઓફ ધ થિયોસોફીકલ સોસાયટી’ (૨૦૦૫) તથા ‘ધ વેલ્યુ ઓફ મેડીટેશન (૧૯૮૬) પુસ્તકો દ્વારા પોતાની (અનુસંધાન પાન-૧ ૧૭૫૨)

સ્વ. પૂર્ણિમાબેન સી. સોનીના અપ્રતીમ સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી છબીલદાસ કે. સોની (સી. કે. સોની), શ્રીરામ લોજ, હિમતનગર

ગાર્ડિ-તણોટીથી

પ્રસ્તુતિ

શ્રી નરેશ એ. ત્રિવેદી
ગુ. ધી. ફે. પ્રમુખ

ગતાંકથી આગળ...

ગતાંકમાં આપણે જોયું કે આ નિયમો ભૂતાત્મ ભાવને નિયમમાં રાખતા શીખવે છે. હવે જો બીજી રીતે વિચારીએ તો આ શિક્ષણ કે જે દેવી પ્રજ્ઞાના માર્ગ લઈ જાય છે, તે શેતસંઘના મહાન ગુરુદેવો પાસેથી આવ્યું છે. પરંતુ જેઓ બિલકુલ સામે છેડ એટલે કે જેને આપણે મેલી વિદ્યા કહીએ છીએ – કાળા કે શ્યામ જાહુના નામે જેને સૌ જાણે છે, તે માર્ગ જનારા પણ આવા જ વિધાનો કરે છે. દા.ત. પહેલું વિધાન “આંખો દર્શન કરી શકે તે પહેલા આંસુ સારવાને અશક્ત બનવી જોઈએ.” હવે જોઈએ તો આંખો બે પ્રકારે અશ્રુવિહીન બની શકે છે. એક તો સુખ અને દુઃખ પ્રત્યે બેપરવા બનીને – હદયને કઠોર અને લાગણીહીન બનાવીને – સહાનુભૂતિ રહિત બનાવીને. આમ જે પોતાની બધી લાગણીઓને કચી આંખને અશ્રુવિહીન બનાવે છે, તે શ્યામ માર્ગ જનાર છે. જ્યારે બીજા શેત માર્ગ જનાર મનુષ્ય પોતાની અંગત જીવનની યાતનાઓ, મુશ્કેલીઓ અને દિલગીરીઓ પ્રત્યે જે પોતાની વૃત્તિઓ પર કાબુ રાખે છે અને તે સુખ કે દુઃખ આવે ત્યારે સમભાવ કેળવે છે તેને બંનેમાં એક સરખો જ અનુભવ થાય છે અને તેથી સુખ કે દુઃખની તેના પર કોઈ અસર થતી દેખાતી નથી. તે કર્મગત છે તેમ માની તેના તરફ ઉપેક્ષા સેવે છે. તેથી આવા પ્રસંગોએ એ શેત માર્ગની આંખો અશ્રુવિહીન બને છે – હોય છે. તેમની નિભન્ન પ્રકૃતિ તેને ચલિત કરી શકતી નથી. તેમ છતાં તે બીજાની યાતના કે મુશ્કેલીઓ પ્રત્યે તો પૂર્ણપણે જાગૃત હોય છે, અન્ય માટે તે ખૂબ લાગણીશીલ હોય છે. આમ બંને માર્ગ જનારની રીત-ભાત પોતાના અંગત સુખ-દુઃખ પ્રત્યે

બાવવિહીન હોવાનું એક સરખું લાગે. સામાન્ય પ્રસંગોમાં એક સરખી રીતે વર્તન કરતા હોય એવું લાગે, પરંતુ તેઓની વચ્ચે ઘણો જ ભેદ હોય છે, તે જ્ઞાનવા કે સમજવા આપણે વિવેકનો ઉપયોગ કરવો પડે છે. કારણ કે શ્યામ માર્ગ જનાર તો પોતાની તમામ લાગણીઓનો નાશ કરી વિશ્વના દુઃખો અને દિલગીરીથી અલગ પડી, પોતાની જાતને એક કવચ રચી, તેમાં પૂરી દે છે. પોતે બંધિયાર વિચાર અને વૃત્તિ ધરાવતો થઈ જાય છે અને મૂળભૂત રીતે પોતાના જીવનને સંકોચી લે છે. પછી અંતે મૃત્યુ અને વિનાશરૂપી અંધકારમાં ધકેલાઈ જાય છે. જ્યારે શેત માર્ગ જનાર ગુરુદેવે ચીંધેલા માર્ગ જનાર – પોતાની લાગણી શક્તિને ધીરે ધીરે એટલી વિકસાવે છે કે અન્યની દિલગીરી કે દુઃખની લાગણી સમજવામાં આડે આવતી દરેક દિવાલ તે તોડી પાડે છે. તે અન્યની સાથે પોતાની જાતને જોડી એક્યની ભાવના એટલી પ્રબળ-મજબૂત અને વિશાળ બનાવે છે કે અંતે તે અમરત્વ કે નિર્વાણ તરફ દોરવાય છે. આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે શ્યામ માર્ગ જુદાઈ તરફ દોરી જાય છે, પોતાને જગતથી અલગ પાડી દે છે. જ્યારે શેત માર્ગ જનાર વિશ્વબંધુત્વ તરફ પોતાની જાતને લઈ જઈ અંતે વૈશ્વિક એક્યતામાં પરિણામે છે અને પછી પૂર્ણ એક્યતામાં પરિણામે છે.

આપણને પ્રશ્ન એ થાય કે આંખો અશ્રુવિહીન બનાવવાની જરૂર શું છે? શ્યામ માર્ગ જનાર ખરેખર તો પોતાની શક્તિનો ખોટે રસ્તે ઉપયોગ કરી પરંપરા માર્ગથી સાવ વિરુદ્ધ દિશામાં જતાં હોય છે. પરંપરા માર્ગ જનાર તો બીજા પ્રત્યે સંવેદનશીલ, પ્રેમાળ અને કરુણાસભર બને છે. કારણ કે જે મન આકમક અને

સ્વ. ધર્મિણાબેન તરણાકુમાર દેખ્તાવાલાના સ્મરણાર્થે
સૌજન્ય : શ્રી તરણાકુમાર એમ. દેખ્તાવાલા, રેવા લોજ, વડોદરા

ઉગ હોય, તે સત્યને સમજી શકે નહિ. આકમક વૃત્તિ એ એક પ્રકારનું દ્વારા છે, જે મનને ઊંધી દિશામાં દોરી જાય છે અને મન પર આવરણ ઊભું કરે છે. જેમ કે મન પર ઈધાનો પડદો હોય તો તે ઊંડાણમાં જોઈ શકે નહિ, એ જ પ્રમાણે કામ, કોધ, લોભ, મોહ કે રાગ-દેષ રૂપી પડદો સત્યદર્શનમાં અવરોધ ઊભો કરે છે. આપણો સ્વૈચ્છાએ ઉચ્ચ જીવન જીવવાની અને જીવન અભ્યાસની જવાબદારી સ્વીકારી છે. જીવન પુસ્તિકા ઘણી જ અટપટી છે. તેનો અભ્યાસ સહેલો નથી. તેથી મહાપુરુષોએ કહેલા સોનેરી સૂચનોનો અર્થ સમજાય અને તેનો અભ્યાસ થઈ જાય તે માટે આંતઃચક્ષુ કોઈપણ જાતના આવરણ કે અશ્વિવહિન સ્વચ્છ હોવા જોઈએ. માટે જ કહું છે કે આંખો દર્શન કરી શકે તે પહેલા તે અશ્વુ સારવાને અશક્ત હોવી જોઈએ.

જ્યારે આંખમાં આંસુ આવે છે ત્યારે કરુણાના આંસુ નથી, તે સ્વાર્થના હોય છે. તે સેલ્ફ પીઠી એટલે કે પોતાના તરફ દ્યા ખાતા હોય તેના હોય છે. દા.ત. મૃત્યુ તો દુઃખમાંથી મુક્તિ આપે છે, શાંતિ આપે છે. મરતા માનવી અને મૃત્યુમાંથી ઉગરેલ માનવી પર થયેલા સંશોધનો સ્પષ્ટ બતાવે છે કે મૃત્યુ શાંતિદાયક છે. આપણો આપણી નજીકના માણસો માટે રડીએ છીએ, દુઃખી થઈએ છીએ, પણ સૌ કોઈ માટે રડતા કે દુઃખી થતા નથી. સ્વજનો પોતાના સ્વાર્થને કારણે રડે છે, જ્યારે રહસ્યવાદી અજ્ઞાણ લોકો માટે પણ લાગણીસભર બને છે. આધ્યાત્મિક પુરુષો કરુણાપૂર્ણ બને છે, પરંતુ આંસુ સારતો નથી. તેને સ્વાર્થના આંસુ આવતા નથી. એટલે સૂત્ર કહે છે લાગણીસભર ભલે બનીએ પણ સ્વાર્થના આંસુ આવવા ના જોઈએ. જ્યારે સ્વાર્થના આંસુ આવે છે ત્યારે મન જેવું છે તેવું સ્પષ્ટ જોઈ કે વિચારવા શક્તિમાન રહેતું નથી.

થિયોસોફિકલ સોસાયટીનો હેતુ પણ સભ્યોની ચેતના જગૃત કરવાની અને એ માટે સભ્યોની દસ્તિને વધુ સૂક્ષ્મ અને સ્પષ્ટ કરી, વૈશ્વિક ઐક્યતાના દર્શન

માટે તૈયાર કરવાનો છે. સર્વ પ્રાણી માત્ર તરફ અદ્રેષ બનીએ અને સર્વ તરફ મૈત્રી અને કરુણાની ભાવનાવાળી દસ્તિ ખીલે તો જ જીવન સાર્થક બને. આ માટે આપણી જીવન તરફની દસ્તિ વધુ સૂક્ષ્મ અને તેજ બને તે ખૂબ જરૂરનું છે. જો જીવન તરફ જોવાની દસ્તિ વધુ સ્પષ્ટ અને પારદર્શક બને, તો જ સાચી રીતે વિચારી શકીએ અને વસ્તુ, વ્યક્તિ કે પરિસ્થિતિને તેના યથાર્થ સ્વરૂપમાં જોઈ કે સમજી શકીએ. આપણને થશે કે આ માટે આંખો અશ્વુવિહિન કરવાની વાતને શો સંબંધ ?

પણ, જો આપણો વ્યવહારિક જીવનની વાત કરીએ તો પણ સમજારો કે આની શું જરૂર છે. ધારો કે આપણો રસ્તા પરથી જતા હોઈએ ત્યારે અચાનક પવન કે વંટોળ શરૂ થાય અને અતિ સૂક્ષ્મ રજકણ પણ જો આંખમાં પડે કે પછી બપોરના સમયે રસે જતાં જતાં કોઈ કારણસર ઉંચે સૂર્ય તરફ જોવાય જાય અને સૂર્ય પ્રકાશથી આંખ અંજાય ગઈ હોય અને આંખમાં પાણી આવી ગયા હોય કે કોઈવાર વરસાદને કારણે આંખો ભીજાણી હોય ત્યારે મારો, તમારો, આપણા સૌનો અનુભવ છે કે આપણી સામેની વસ્તુ આપણને જાંખી અને અસ્પષ્ટ દેખાય છે. જેવી હોય તેવી સ્પષ્ટ જોઈ શકતી નથી. તો આવું જ આપણી આંતરદસ્તિ આડે રાગ, દેષ લોભ, મોહ, કામ, કોધ, ભય, પ્રલોભનો અને પૂર્વગઢો રૂપી આવરણો આંતર ચક્ષુમાં આંસુની આડસ ઊભી કરે છે. તેથી આપણો જે જોવા ઈચ્છિએ છીએ કે જે વિચારીએ છીએ, તે જેવું છે તેવું જોઈ શકતા નથી. તેથી યથાર્થ સ્વરૂપે સમજી કે પામી શકતા નથી કે જાણી શકતા નથી. કારણ કે આપણા વિચાર પણ અંતે તો આપણા દર્શન અને અનુભવને આધારે જ હોય છે. આપણી હાલત તો પેલા પાંચ અંધજન હાથી બાબત જે જુદા જુદા મત ધરાવે છે તેવી હોય છે. આપણું દર્શન વિભાગોમાં જ થાય છે. આપણું દર્શન ખંડિત દર્શન હોય છે. માત્ર બાબ્ય દેખાવ કે બાહ્યાચારને ધ્યાનમાં રાખીને જ આપણે નિર્ણય

લઈએ છીએ. વસ્તુને સંપૂર્ણ રીતે જોઈ કે સમજ, વિચારી શકતા નથી. માટે જ કહેવામાં આવે છે કે યથાર્થ સ્વરૂપમાં વસ્તુ, વ્યક્તિ કે પરિસ્થિતિને જોવા, જાગવા કે સમજવા માટે આપણી દાખિ શુદ્ધ, આવરણ વિનાની હોવી જોઈએ. જ્યાં સુધી હદ્યમાં સ્વાર્થની ભાવના ભરેલી હોય અને સતત અહ્મુ અને મમ્મ ભાવ જાગ્રત રહેતો હોય, ત્યાં સુધી સ્વર્ચ, શુદ્ધ અને પૂર્ણ દર્શન આપણી આસક્ત આંખથી થઈ શકતું નથી. માટે જ આંખો સ્વાર્થ કે અહ્મ રૂપી કોઈ પણ અશ્વુવિહીન હોવી જોઈએ. એમાં પોતાના અંગત સુખ-દુઃખની બીજી કોઈ લાગણી આંસુ લાવવા અશક્ત હોવી જોઈએ.

પણ, આ કેવી રીતે બને? શિષ્યે કે સાધકે શું કરવું જોઈએ?

જો આપણે જીવનમાં વિકાસ કરવા ઈચ્છતા હોઈએ, અધ્યાત્મ માર્ગ પર ખરેખર પ્રગતિ કરવા માંગતા હોઈએ, તો લઘુતાંગથીનો ત્યાગ કરી, આપણી વિચારવાની, બીજા માટે કોઈપણ મત બાંધતા પહેલા, વિશાળ દાખિ રાખવાની, બધું જ જેવું છે તેવું જ સર્વ દિશાએથી પૂર્ણ રીતે નીરખી શકે – જાણી શકે, સામી વ્યક્તિની લાગણીને સાચી રીતે સમજ શકે કે પામી શકે, તેવી દાખિની જરૂર પડે. માટે જ આપણા પોતાના જ નિજ કારણે – પોતાના જ સુખ-દુઃખના વિચારોને કારણો, સમગ્રતાનું દર્શન ન કરી શકે તેવી સ્થિતિથી પર હોવી જોઈએ. તેવી સ્થિતિથી મુક્ત હોવી જોઈએ. સાધકે એવી કષાઓ પહોંચવાનું છે કે જ્યારે તેને પોતાના સ્વાર્થને ખાતર કોઈપણ જીતની દિલગીરીની લાગણી થાય જ નહિ. વાસ્તવમાં તો તેણે પોતાના વૃત્તિ, શરીરને પોતાના ઉચ્ચ તત્ત્વનું એટલે કે જીવનમાં વાહન બનાવવાનું છે અને વૃત્તિ શરીરમાં પોતાનું પ્રકૃતિગત સ્વતંત્ર જીવન રહેવા દેવાનું નથી. તેમાં આકર્ષણો અને અશાગમાઓ, ઈચ્છાઓ કે તૃષ્ણાઓ, આશાઓ કે ભયો રહેવા દેવાના નથી. આ બધું તેણે

ત્યાગવાનું છે. એમ સમજાવતા ડૉ. બેસન્ટ આગણ કહે છે કે સાધકે એવો ભુલભરેલો વિચાર ગ્રહણ કરવાનો નથી કે સાધકે વૃત્તિ શરીરનો તદન નાશ કરવાનો નથી. પરંતુ વૃત્તિ શરીર બાબ્ય જગતમાંથી આવી પડેલી અસરો પ્રત્યે આંદોલિત થતું અટકવું જોઈએ, પરંતુ તેમ છતાં એ એટલું સંવેદનશીલ પણ બનવું જોઈએ કે માનવજીતની નાનામાં નાની યાતનાઓથી સચેત થઈ, માનવજીતની સેવા માટે ઉપયોગી થઈ શકે. આ બાબત ગુરુ-ચરણોમાં પણ નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે કે સદાય બીજાઓને સહાયરૂપ થવાનો વિચાર સતત કરતાં રહેવો, જેથી ધીમે ધીમે બીજાઓને સહાય કરવાનો વિચાર એટલો બધો પ્રબળ કરવાનો કે સમય કે અવકાશ રહેશે જ નહિ.

હજુ એક બાબતમાં પણ આપણે વિવેક કરવો જોઈએ કે બહારથી કોઈપણ માણસ ગમે તેટલો પાપી દેખાતો હોય અથવા કોઈપણ વસ્તુ કે વ્યક્તિ બહારથી ગમે તેવી ખરાબ કે આપણને હાનિકર્તા લાગતી હોય, તો પણ દરેક પ્રાણીમાત્રમાં વ્યાપી રહેલા ઈશ્વરને ઓળખી શકાય એવી નિર્મળ દાખિ ખીલવવા માટે આંખો અશ્વ વહેવડાવવા અશક્ત બને તેની તકેદારી રાખવી જોઈએ. કારણ કે જગતમાં કોઈપણ મનુષ્ય સો ટકા સારો એટલે કે સદ્ગુણી-આણીશુદ્ધ કે નિર્ણાપ હોતો નથી કે સો ટકા પાપી-દુર્ગુણી કે તિરસ્કાર લાયક પણ હોતો નથી. દરેકમાં સારા તેમજ ખરાબ ગુણ ઓછાવતા પ્રમાણમાં હોવાના જ. એવું પણ બને કે એકને માટે ખરાબ લાગતી વ્યક્તિ બીજાને માટે ખૂબ જ સારી હોય. માટે તેમાં રહેલા ઈશ્વરીય અંશને પારખી શકીએ એવી, સ્પષ્ટ દર્શન થઈ શકે, એવી દાખિ માટે આંખો નિરંતર અશ્વુવિહીન એટલે કે આપણા પોતાના જ સ્વાર્થી ભાવોથી અને અહૂકારથી મુક્ત હોવી જોઈએ.

આવા ફેરફાર કેવી રીતે થતા હોય છે ?

સામાન્ય શિષ્યનું વૃત્તિ શરીર નિત્ય રંગો બદલતું હોય છે. પરંતુ જ્યારે તે ધીરે ધીરે શુદ્ધ બને છે, તેમનું સ્વતંત્ર જીવન દૂર થાય છે, ત્યારે તે રંગ વિહીન સ્વચ્છ, પ્રકાશિત સ્ફટિક જેવું વાહન બની જાય છે. તેનો પોતાનો કોઈ રંગ રહેતો નથી. તેથી જેમ સ્ફટિકની પાછળ જેવા રંગનું ફૂલ રાખવામાં આવે તેવો રંગ તેનો દેખાય. તેમ હવે માત્ર જીવાત્મામાંથી જે રંગના પ્રતિબિંબો તેના પર ફેંકાય, તે જ રંગ તેમાં દેખાય છે. શિષ્યના વૃત્તિ શરીરમાં આ ફેરફાર જેમ જેમ તે સહજીવીઓની દિલગીરીઓ પ્રત્યે સભાન બનવાના મુશ્કેલ કાર્યમાં પ્રગતિ કરે છે અને તેમ છતાં પોતાની બધી તકલીફો તરફ બેપરવા – બેધ્યાન બને છે, તેમ તેમ ધીમે ધીમે થાય છે. તેને માટે પોતાની બધી લાગણીઓને કુંઠીત કરી નાખવી – પોતાની બધી લાગણીઓને શાંત કરી નાખવી એ સહેલું કામ છે, પરંતુ અન્યની લાગણીઓને માટે – બીજાની યાતના કે દિલગીરી માટે ક્રમશાઃ વિશેષ સંવેદનશીલ બનવું અને છતાં પોતાની અંગત લાગણીઓને તેમાં વચ્ચે આવવા દેવી નહીં; તે શિષ્ય સમક્ષ મૂકવામાં આવતું ઘણું અધરં કાર્ય છે. તેમ છતાં તે જેમ જેમ આગળ વધશે કે આગળ વધે છે તેમ તેમ તે પોતે જોઈ શકશે કે તેની સ્વાર્થી લાગણીઓ નિસ્વાર્થભાવમાં પરિવર્તિત થતાં જાણી પણ ન શકાય, તેમ અદ્રશ્ય થવા લાગે છે. ભક્ત કવિ નરસિંહ મહેતાએ પણ તેમના ભજનમાં સાચા સાધક એટલે કે વૈશ્વજગનની ઓંખ “જે પીડ પરાઈ જાણે રે” ગાઈને આપી છે. જે બીજાના દુઃખે દુઃખી થાય, બીજાની યાતના પોતાની જ હોય, એવું અનુભવે, તે જ આ કઠીન માર્ગે જવાને લાયક બને છે. પોતાના પહાડ જેવડા દુઃખને રાય સમાન નાના, નગણ્ય માનીને બાજુએ મૂકી શકે અને

પારકાના નાનામા નાના દુઃખને પણ પહાડ જેવા સમજ સંવેદના અનુભવે, તેજ અધ્યાત્મના પંથે પ્રવાસ કરવા લાયક ગણાય, તે જ પ્રવાસ કરવા શક્તિમાન બને છે. આપણી સોસાયટીના આધ્યાત્મિક શ્રી HPB એ પણ આ જ વાત સમજાવતા કહ્યું છે કે, અંગત અન્યાય પરત્વે હિંમતપૂર્વકની સહનશીલતા હોવી જોઈએ. (A courageous endurance of personal injustice) પણ સાથે સાથે બીજા જે ખોટી રીતે અન્યાય પામ્યા હોય, તેનો વીરતાપૂર્વક બચાવ કરવાની તૈયારી પણ જોઈએ. (A valiant defence of those who are unjustly attacked). આમ, અંગત લાગણીઓ કોઈ પણ દિલગીરી જન્માવે તેવા કાર્યનો પ્રતિભાવ આપવાને અશક્ત બનવી જોઈએ. વિવેક ચુડામણિમાં પણ કહ્યું છે,

સહનમ્ સર્વ દુઃખાનામપ્રતિકાર પૂર્વકમ્ ।

ચિન્તા વિલાપ રહિતં, સા તિતિક્ષા નિગધતે ॥

એટલે કે બહારથી આવી પડેલા શારીરિક કે માનસિક અંગત દુઃખો, કોઈપણ પ્રકારના પ્રતિકાર કર્ય સિવાય, એટલે કે વૃત્તિ શરીરના કોઈપણ પ્રતિભાવ વિના સહન કરવાની સાધકે ટેવ પાડવી જોઈએ. તેના જ્ઞાનતંતુઓ પર તેનો સંયમ હોવો જોઈએ, જરાય વિચલિત ન થવા જોઈએ. જ્યારે પોતાના જ્ઞાનતંતુઓ પર વ્યક્તિનો સંયમ હોય છે ત્યારે તે પોતાના ‘સ્વ’ના જ વિચાર કરતો સહજ રીતે જ અટકે છે અને સમગ્રમાં જ પોતાનું અસ્તિત્વ છે એવું અનુભવતો થાય છે. તેથી બીજાના દુઃખો પોતાના જ હોય તેવી લાગણીથી બીજાને સદાય સહાયભૂત થવાના વિચારમાં પોતાની જાતને ભૂલી જાય છે. તેથી તેની આંખો પોતાના અંગત દુઃખ કે સુખ પ્રત્યે બેપરવા બને છે અને અશ્વર્વિહીન બને છે.

૩૬

ધી હિંડન સાઈડ ઓફ ધી થીંગ્સ

વસ્તુઓની ગૂટબાજુ
સી.ડબ્લ્યુ.લેડબીટરના પુસ્તક પર આધારિત

૩૬

પ્રસ્તુતિ
શ્રી ધવલ શેઠ
રોહિત વાંજ

ગતાંકથી આગળ...

પાણીનાં નેચર-સ્પિરીટ્સ

જમીનની સરખામણીએ પાણીમાં જોવા મળતાં નેચર-સ્પિરીટ્સની સંખ્યા ઘણી વધારે હોય છે. આ નેચર-સ્પિરીટ્સમાં પણ બધું વિવિધતા જોવા મળે છે. પેસિફિક મહાસાગરમાં જોવા મળતા નેચર-સ્પિરીટ્સ એટલાંટિક મહાસાગરથી અલગ હોય છે. ભૂમધ્ય મહાસાગરમાં તેનાથી પણ અલગ પ્રકારનાં નેચર-સ્પિરીટ્સ જોવા મળે છે. વિષુવવૃત્તીય સમુદ્રોનાં નેચર-સ્પિરીટ્સ ઉત્તર ગોળાઈનાં સમુદ્રોથી અલગ હોય છે. તેવી જ રીતે સરોવર, નદી અને ઝરણાંનાં નેચર-સ્પિરીટ્સ પણ એક્ષેલીઝી અલગ પડે છે.

જમીનનાં નેચર-સ્પિરીટ્સની જેમ તેઓ કોઈપણ રૂપ લઈ શકે છે, પરંતુ મોટેભાગે તેઓ મનુષ્યો જેવું રૂપ ધારણ કરે છે. જંગલો અને ટેક્નીઓમાં જોવા મળતાં નેચર-સ્પિરીટ્સ કરતાં તેઓ કદમાં મોટા હોય છે અને તેમનું કદ લગત્વા મનુષ્ય જેટલું હોય છે. સામાન્ય રીતે કોઈ પણ નેચર-સ્પિરીટ્સ પોતાની ઈચ્છા મુજબ પોતાના કદમાં વધારો કે ઘટાડો કરી શકે છે.

કદમાં વધારો કે ઘટાડો કરવાની તેમની ક્ષમતાની પણ એક મર્યાદા હોય છે. કુદરતી રીતે જે ફેરિ ઉંચાઈમાં બાર ઈચ્છાનું હોય તે પોતાની ઉંચાઈ છ ફીટના મનુષ્ય જેટલી કરી શકે છે, પરંતુ તેમાં તેને ખૂબ જ તકલીફ પડે છે અને તે આ ઉંચાઈ અમુક મીનીટો સુધી જ સાચવી શકે છે. તેને પોતાના આકાર કરતાં બીજો કોઈ આકાર ધારણ કરવો હોય તો તેણે જે-તે આકારને

ખૂબ જ સારી રીતે ગ્રહણ કરવો પડે છે. તે આ આકાર ત્યાં સુધી જાળવી શકે છે કે જ્યાં સુધી તેનું મન તેના પર ચોટેલું હોય. જેવો તેનો વિચાર જરા પણ ભટકે છે તેની સાથે જ તે પોતાનો મૂળભૂત આકાર ગ્રહણ કરવાનું ચાલુ કરી દે છે.

ભલે ઈથરીક તત્ત્વ વિચારશક્તિની મદદથી જે-તે આકારમાં ફેરવી શકાય છે પરંતુ તે વિચારશક્તિને એસ્ટ્રોલ તત્ત્વની જેમ તુરંત અનુસરતું નથી. સીલ્ક કે જેનું શરીર માત્ર એસ્ટ્રોલ તત્ત્વનું બનેલું છે તે આંખનાં પલકારામાં જ એક સ્વરૂપમાંથી બીજા સ્વરૂપમાં ફેરવાઈ જાય છે. જ્યારે ફેરિ કે જેનું શરીર ઈથરીક તત્ત્વનું બનેલું હોય છે તેના શરીરમાં થતો નાનામાં નાનો ફેરફાર દિવ્યદાસી ધરાવતી આંખો દ્વારા જોઈ શકાય છે.

ચોખા પાણીનાં ફેરિઝી

નદી, તળાવ તેમજ સરોવરમાં અમુક ખૂબ જ સુંદર ફેરિઝી જોવા મળે છે કે જેનું પાણી મનુષ્યો હજી પ્રદૂષિત કર્યું ન હોય. કુદરતી રીતે જ ગંદકી અને રસાયણોથી પ્રદૂષિત પાણી તેમને ગમતું નથી, પરંતુ પાણીમાં ફરતી માનવસર્જત ચક્કીથી તેમને કોઈ વાંધો હોતો નથી. ઉલટું તેઓ આ ચક્કી સાથે આનંદપ્રમોદની પ્રવૃત્તિઓ પણ કરે છે. તેમને ખાસ કરીને ઝરણાંનાં પાણીમાં ખૂબ જ આનંદ મળે છે. ઝરણાનાં પાણીમાં મળતાં આનંદને પ્રાપ્ત કરવા માટે જ ઘણીવાર તેઓ મનુષ્યની હાજરી પણ ચલાવી લે છે. પક્ષીઓની જેમ તેઓ પણ શિયાળામાં અતિશય ઢંડા પાણીને છોડીને અનુકૂળ તાપમાન ધરાવતાં પ્રદેશોમાં ચાલ્યા જાય છે.

સૌજન્ય : શ્રીમતી સુશિલાબેન હરિવદન છીંકણીવાળા તથા પ્રો. શ્રી હરિવદન છીંકણીવાળા

ભલે તેમના પર હંડીની અસર થતી નથી પરંતુ તેઓને તેમની સામાન્ય અવસ્થામાં ખલેલ પસંદ નથી. જ્યારે નદીઓનું પાણી થીજી જાય છે ત્યારે તેઓ દરિયામાં જતાં રહે છે. ઘણાં નદીઓનાં ફેરીરીઝને દરિયાનું ખાડુ પાણી માફક આવતું નથી. તેથી તેઓ લાંબુ અંતર કાપીને મહાસાગરમાં આસરો લે છે.

ચોખ્ખા પાણીમાં ફેરીરીઝમાં વાદળનાં સ્પિરીટ્સનો પણ સમાવેશ થાય છે કે જેમનું આખું જીવન વાદળોમાં જ પસાર થાય છે. તેઓને પાણીનાં સ્પિરીટ્સ અને હવાનાં સ્પિરીટ્સનાં વચ્ચેનાં વર્ગમાં વહેંચી શકાય. તેઓનાં શરીર ઈથરીક તત્ત્વનાં બનેલા હોય છે અને તેઓ પાણીથી ઘણાં લાંબા સમય સુધી દૂર રહી શકે છે. તેઓ કદમાં વિશાળ હોય છે. જ્યારે આકાશમાંથી વાદળ જતા રહે છે ત્યારે તેઓ દરિયામાં રહેવાનું પસંદ કરે છે. તેઓ વાદળોમાં શાંતિની વચ્ચે રહે છે અને વાદળોનો વિવિધ આકાર આપવાનું તેમને ખૂબ જ પસંદ છે.

સીલ્ફ

સીલ્ફ એ નેચર-સ્પિરીટ્સની સુષ્ઠિનો સૌથી સર્વોચ્ચ વર્ગ ગણાય છે. જમીન અને દરિયાના નેચર-સ્પિરીટ્સ સીલ્ફની કક્ષાએ આવીને એક થઈ જાય છે. સીલ્ફને હવાનાં નેચર-સ્પિરીટ્સ પણ કહેવાય છે. તેમનું શરીર એસ્ટ્રલ તત્ત્વનું બનેલું હોય છે. તેમની બુદ્ધિ ક્ષમતા ઈથરીક નેચર-સ્પિરીટ્સથી ઘણી વધારે હોય છે. બુદ્ધિ ક્ષમતામાં તેમની સરખામણી એક સામાન્ય માણસ સાથે કરી શકાય, પરંતુ મનુષ્યની જેમ તેમને પુનર્જન્મ પામતી કાયમી વ્યક્તિગત (Individuality) હોતી નથી. પ્રાણીઓની સરખામણીએ તેમનો વિકાસ એટલો બધો થયેલો છે કે તેમને પ્રાણીઓ કરતાં જીવન વિષે

વિશેષ જ્ઞાનકારી હોય છે. તેમને ઘણીવાર એ બાબતની જાણ હોય છે કે તેનામાં વ્યક્તિગતતા નથી અને તેથી જ તેઓ વ્યક્તિગતતા પ્રાપ્ત કરવા માટે ખૂબ જ આતૂર હોય છે. નેચર-સ્પિરીટ્સની અમર આત્મા પ્રાપ્ત કરવા માટેની જે કોઈ પણ લોકવાયકાઓ હોય છે તેની પાછળ આ સત્ય ધૂપાયેલું હોય છે.

તેમના માટે વ્યક્તિગતતા પ્રાપ્ત કરવાની એ સામાન્ય રીત એ છે કે તેઓ હવે પછીના વિકાસના સત્તરે કે જેને એસ્ટ્રલ એન્જલસ પણ કહે છે તેના સંપર્કમાં આવે અને તેમના માટે પ્રેમ વિકાસાવે. પ્રાણીઓમાં પ્રાપ્ત થતી વ્યક્તિગતતામાં પણ મનુષ્ય સાથેનો તેમનો સંબંધ મોટો ભાગ જરૂર છે. માલિક પ્રયોગો તેમનો પ્રેમ માલિકને વધુ સમજી શકવા માટે પ્રયત્ન કરવાની શક્તિ આપે છે. એટલું જ નહિ પરંતુ માલિકનાં મન અને શરીરનાં આંદોલનો સતત જે-તે પ્રાણીનાં મન પર પડતા રહે છે અને ધીમે ધીમે તેની જ્ઞમતાને ધીલવે છે. ઘણાંખરાં કિસ્સાઓમાં તો મનુષ્ય એ વાતથી અજ્ઞાણ હોય છે કે તે તેની આસપાસનાં પ્રાણીઓનો વિકાસ કરાવી રહ્યો છે. આવાં કિસ્સાઓમાં પણ પ્રાણીઓનો વિકાસ તો થાય જ છે. સમયાંતરે તેમનો વિકાસ એ કક્ષાએ પહોંચી જાય છે કે તેમને વ્યક્તિગતતા પ્રાપ્ત થાય છે અને તેઓ ગ્રૂપ-સોલ (Group Soul) માંથી આગાદ થઈ જાય છે.

ઉપર વણવેલી પ્રક્રિયા એસ્ટ્રલ એન્જલ અને હવાનાં સ્પિરીટ્સ કે સીલ્ફસની વચ્ચે પણ થાય છે. પરંતુ અહીંથાં આ પ્રક્રિયા ખૂબ જ અસરકારક રીતે પાર પડે છે. પણ અને મનુષ્યનાં કિસ્સામાં બંને વિકાસની પ્રક્રિયાથી અજ્ઞાણ હોય છે. પરંતુ એસ્ટ્રલ એન્જલસ કુદરતનાં વિકાસકર્મથી સારી રીતે પરિચિત હોય છે.

તેંબુનિબાં ચંદ્ર શ્રીમતિ સુલોચનાબેન ગોવિંદભાઈ અં. મોદીના તેંબુનિબાં શ્રી રાધેકૃષ્ણ એકેશ સૌજન્ય : જયેશ, રૂપલ, કિશન, યશ (U.S.A.), મનીષ, નૈના, સૃષ્ટિ, અનુશ્રી શાહ પરિવાર, અમદાવાદ લોજ

મોટાભાગના કિસ્સાઓમાં નેચર-સ્પિરીટ્સને પણ ખબર હોય છે કે તેણે પોતાનો વિકાસ કઈ રીતે કરવાનો છે અને તેથી જ તે તેના માટે સભાન પ્રયત્નો કરે છે. દરેક એસ્ટ્રલ એન્જલ્સ સાથે ઘણાં સીલ્ફસ સંકળાયેલાં હોય છે. તેઓ એસ્ટ્રલ એન્જલ્સ પાસેથી શીખે છે. તાલિમ મેળવે છે તેમજ તેમની સાથે તાદાત્મ્ય કેળવે છે. દેવરાજ દ્વારા ઘણાં એસ્ટ્રલ એન્જલ્સને કર્મની વહેંચણીની જવાબદારી સૌંપવામાં આવે છે. નેચર-સ્પિરીટ્સ પણ તેમને આ કાર્યમાં મદદ કરે છે. આ કાર્યમાંથી તેઓ ઘણું જ મૂલ્યવાન જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે.

એડેપ્ટ (Adept)ની કક્ષાએ પહોંચેલા મહાત્માઓ પણ પોતાના કાર્યમાં નેચર-સ્પિરીટ્સનો ઉપયોગ કરે છે. પૂર્વનાં જાહુગરો પણ પોતાની જાહુઈકળામાં ઉચ્ચ પ્રકારનાં નેચર-સ્પિરીટ્સનો ઉપયોગ કરે છે.

નેચર-સ્પિરીટ્સનો આનંદ

વિવિધ પ્રકારનાં વિચાર-સ્વરૂપોને જીવંત કરવામાં તેમને ખૂબ જ આનંદ મળતો હોય છે. ઉદાહરણ તરીકે કોઈ નવલકથાકાર જ્યારે કોઈ નવલકથા લખતો હોય ત્યારે નવલકથાનાં પાત્રોને લઈને ખૂબ જ મજબૂત વિચાર-સ્વરૂપો પેદા કરે છે અને પોતે કલ્પેલા નાના રંગમંચ પર આ વિચાર-સ્વરૂપોને પોતાની ઈચ્છા મુજબ ફેરવે છે. પરંતુ ઘણીવાર મોજીલા નેચર-સ્પિરીટ્સ

(સંપાદકીય... પાના-૦૪ ઉપરથી ચાલુ)
આંતરિક પ્રતિભાનો વિશેષ પરિચય કરાવ્યો. તેમના કેટલાયે ‘ઓડિયો રેકૉર્ડિંગ’, ‘ધ થિયોસોફિસ્ટ’માં નિયમિત છિપાતાં લેખો, કેટલાંયે ચર્ચા પત્રો તથા પ્રવચનોનો સંપુર્ણ વર્તમાન સમયમાં આધ્યાત્મિક મુસાફરી માટે અતિ આવશ્યક ભાથું બન્યા છે. તે સાથે આંતરરાષ્ટ્રી કક્ષાએ સર્વે પ્રવૃત્તિઓમાં તેઓ આગલી

આવા વિચાર સ્વરૂપો પર કબજો મેળવી લે છે. તેઓ પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે આ વિચાર-સ્વરૂપોને નવલકથાકારે કલ્પેલા રંગમંચ પર ફેરવે છે. આથી નવલકથાકારને લાગે છે કે તેણે સર્જેલી વિચાર-સ્વરૂપોની કઠપૂતળીઓ તેના હાથમાંથી નીકળી ગઈ છે અને તેમણે પોતાની અલગ જ ઈચ્છાશક્તિ વિકસીત કરેલી છે.

ફેરિઝમાં જોવા મળતી તોફાન-મસ્તી હવાનાં સ્પિરીટ્સમાં પણ જોવા મળે છે. ઘણી વખત આવા નેચર-સ્પિરીટ્સ દ્વારા મસ્તીમાં બનાવવામાં આવતાં ડરામણાં વિચાર સ્વરૂપોને નાનાં બાળકો જોઈ લે છે અને તેઓ ડરી જાય છે.

ભલે નેચર-સ્પિરીટ્સ પોતે ડરની લાગણીથી મુક્ત હોય પરંતુ આવાં બાળકો ડરની લાગણીથી મુક્ત હોતાં નથી. આથી આપણે આપણાં બાળકોને સતત ઈશ્વરની હાજરી અને ઈશ્વરનાં પ્રેમ વિશે સમજાવવું જોઈએ. સાચો પ્રેમ જ બધાં ડરમાંથી મુક્તિ અપાવે છે. ઘણી વખત નેચર-સ્પિરીટ્સ એવાં હજારો બાળકોને આનંદ આપવાનું પણ કાર્ય કરતાં હોય છે કે જેઓ આપણા માટે મૃત્યુ પામેલાં છે. આવાં મૃત બાળકો સાથે રમવું અને તેમને આનંદ પૂરો પાડવો એ તેમની અતિપ્રિય પ્રવૃત્તિ છે. (કમશા:...)

હરોળમાં રહ્યા. ઈ. એસ. મેસોનીક, ટી. ઓ. એસ. ભારત સમાજ પૂજા જેવી થિયોસોફિસ્ટ સોસાયટી સાથે સંલગ્ન પ્રવૃત્તિઓમાં શ્રેષ્ઠતમ કાર્ય કરતાં રહ્યાં. ચાલો આવી વિરલ પ્રતિભાને ઓક્ટોબર દરમિયાન યાદ કરીને પૂર્ણ થિયોસોફિસ્ટ બનવાની રાહે વધુ આગળ વધીએ !

• • •

સ્વ. હર્ષવીણાબેન હસમુખભાઈ પંડ્યાના સ્મરણાર્થ
સૌજન્ય : શ્રી હસમુખભાઈ જે. પંડ્યા, અમદાવાદ લોજ

જીવન ગુજરાત થિયોસોફ્ઝિકલ ફેડરેશન સૌ સભ્ય શ્રી જી

પ્રસ્તુતિ

શ્રી દર્શન મોટી - મંત્રી
ગુજ. થિયો. ફેડ.

ગુજરાત થિયોસોફ્ઝિકલ ફેડરેશન તરફથી દર માસે 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' માસિક બહાર પાડવામાં આવે છે, જેમાં થિયોસોફ્ઝિક સાહિત્યને લગતાં લેખો, ગુજરાતમાં ચાલી રહેલ લોજની પ્રવૃત્તિના સમાચાર, ઈન્ડિયન સેક્સનની માહિતી, આંતરરાષ્ટ્રીય કનેન્શનની માહિતી, યુવા શિબિર, અડ્યારના અભ્યાસવર્ગ અંગે માહિતી, આપણાં તહેવારો હલી ઓક્ટોબર ડૉ. એની બેસન્ટની જન્મદિવસ ઉજવણી, સોસાયટીનો સ્થાપના દિવસ, શેત પચ્ચાઢી અને પૂર્વ નેતાઓની જીવન જરૂરનાં પ્રસંગો, અધિવેશન કે અભ્યાસ વર્ગની માહિતી, પુસ્તક પરિયયની માહિતીઓ આપવાનું કાર્ય 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' કરે છે. જે માટે તંત્રીશ્રી પણ ખૂબ મહેનત કરે છે. આપ પણ થિયોસોફ્ઝિક સાહિત્યના અભ્યાસ પછી જ્ઞાન સભર માહિતી મોકલાવીને, આપના વિચારો, આપની કવિતાઓ, આપની વાર્તાઓ વગેરે થિયોસોફ્ઝિકલ સોસાયટીના સભ્યો સાથે શેર કરી 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ'ને વધુ સમૃદ્ધ બનાવી શકો છો. આપણામાં રહેલી સુષુપ્ત શક્તિને બહાર લાવી શકીએ છીએ, આમ આપણે આપણા થિયોસોફ્ઝિકલ સોસાયટીના ત્રણે ઉદ્દેશો ખીલવી શકીએ છીએ, અભ્યાસું બનીને આપણી જ્ઞાનેન્દ્રિયો વધુ સચેત બને છે. આપ પણ આપની નજીદીકની શાળા-કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ માટે, સાર્વજનિક સંસ્થાઓનાં લોકો વાંચે તે માટે આ ઉમદા કાર્યમાં સહકાર આપી શકો છો. સૌનો સાથ સૌનો વિકાસની ભાવનાથી આપણી લોજની પ્રવૃત્તિના

ભાગરૂપે કાર્ય કરી સદ્ગ્રામી બની શકો છો. નજીવા લવાજમ આપીને 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' સભ્ય બનાવીને થિયોસોફ્ઝિક સાહિત્યનો વધુ પ્રચાર કરી શકો છો.

આ માસિક ચલાવવા ફેડરેશનને સભ્ય પાસેથી સભ્ય ફી સાથે ૧૦/- રૂ. દસ થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિના લવાજમ તરીકે લેવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે. ગયા વર્ષ જે લોજે ફી સાથે લવાજમ મોકલાવેલ છે તેમને તેમના સભ્યોને 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' મોકલવાનું રહેશે. બીનસભ્ય જે લવાજમ ભરીને 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' મંગાવે છે, પરંતુ તેમનું લવાજમનો સમય હવે પછી ઓક્ટોબરથી સાટેમ્બર સુધીનો રહેશે, ઓક્ટોબર માસથી લવાજમ નહીં ભરેલ સભ્યને 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' મોકલી શકાશે નહીં, તેની નોંધ લેવા વિનંતી છે. એક કરતાં વધુ 'થિયોસોફ્ઝિક જ્યોતિ' આવતા હોય તો તેની માહિતી મોકલશો, જેથી વ્યવસ્થા કરવાની ખબર પડે. ફેડરેશનને આર્થિક બોજો ન પડે. સહકાર બદલ આભાર....

આ સાથે મોકલાવેલી માહિતી મુજબ આપની લોજના સભ્યોની સંખ્યા દર્શાવતી માહિતી મોકલાવીએ છીએ. જે તમે ફી ફેડરેશનને મોકલાવી છે, તે તપાસી લેજો. ભૂલચૂક તાત્કાલિક જ્ઞાનવાવ વિનંતી. જે સભ્યને નથી મળતું, તેમના નામ, સરનામું અને ડિપ્લોમા નંબર સાથે લખી મોકલશો, એક કરતાં વધુ આવે છે તેની પણ માહિતી મોકલશો, જેથી વ્યવસ્થા કરવાની ખબર પડે. ફેડરેશનને આર્થિક બોજો ન પડે.

સૌજન્ય :

સ્વ. નિર્મલાબેન જી. સોનેજુના સ્મરણાર્થે !

સ્વ. શ્રી ઘનશ્યામભાઈ જી. સોનેજુના સ્મરણાર્થે, અમદાવાદ લોજ

ક્રમ	લોજનું નામ	સભ્ય સંખ્યા	ક્રમ	લોજનું નામ	સભ્ય સંખ્યા
૧.	અમદાવાદ લોજ	૬૦	૧૧.	શબરી લોજ	૧૫
૨.	આત્મવિદ્યા લોજ	૦૮	૧૨.	રાજ્યપણા લોજ	૦૪
૩.	રોહિત લોજ	૧૬	૧૩.	રેવા લોજ	૧૮
૪.	મૈત્રેય લોજ	૦૮	૧૪.	પૂર્ણાનંદ લોજ	૩૬
૫.	ભાવનગર લોજ	૬૬	૧૫.	ગ્રામસેવા લોજ	૦૮
૬.	ગાંધીનગર લોજ	૧૦	૧૬.	હરશ્ચવન આશ્રમ લોજ	૧૬
૭.	ગીરનાર લોજ	૧૭	૧૭.	વસો લોજ	૦૧
૮.	ગ્રામસેવા લોજ	૧૦	૧૮.	કૃષ્ણનગર લોજ	૮૪
૯.	માણેકસા માસ્તર લોજ	૦૮	૧૯.	ગૌતમ લોજ	૧૧
૧૦.	સરદાર લોજ	૦૮	૨૦.	શ્રી રામ લોજ	૦૬
			૨૧.	સનાતન લોજ	૩૮

(મનની ભીતરમાં... પાના-૧૭ ઉપરથી ચાલુ)

-: દ્રષ્ટિભેદ :-

નબળા મનના માનવીઓ ક્યારેક પોતાના વિચારોના આધારે જ કલ્યાણના પદાર્થોને વ્યક્તિઓને જોઈ શકે છે જે ખરેખર હોતા નથી. વૃદ્ધાવસ્થામાં મનની નબળાઈની ક્ષણોમાં ઘણાને ભર્મીત દ્રશ્યો દેખાય છે જે ખરેખર હોતા નથી.

જાહુગરો વ્યક્તિને એ જોવા મજબુર કરી દે છે જે ખરેખર હોય નહીં. કે. લાલ જાહુગરે ૧૦ મીનીટ મોડા આવી બધાને ઘડિયાળમાં ૮.૪૦ ને બદલે ૮.૩૦ બતાવી શક્યા હતા. જયપુરના મહારાજાએ એક જાહુગર પાસે મહાભારતનું યુદ્ધ જોવાની ઈચ્છા દર્શાવી. આ દર્શાવાય ત્યારે તેમણે એક ફોટોગ્રાફરને છુપાઈને ફોટાઓ લેવા જણાયું. જાહુગરનો ખેલ શરૂ થયો ને ખરેખર યુદ્ધ દેખાયું. રાજાએ જાહુગરને ઈનામ આપ્યું ને તેના ચાલી ગયા પછી ફોટાઓમાં જોયું તો કોઈ જ યુદ્ધ ત્યાં હતું જ નહિ ને ફોટામાં જાહુગર ફક્ત એક ખૂણામાં બેસી મંત્રોચ્ચાર કરતો હતો.

-: મનનું સ્થાન :-

મન સમગ્ર શરીરમાં વ્યાપ્ત હોવા છતાં તેનું સ્થાન મનની અવસ્થા પ્રમાણે બદલાય છે. જાગ્રત અવસ્થામાં

મન આજ્ઞાયકમાં હોય છે, જ્યારે સ્વભાવસ્થામાં તેનું સ્થાન ગળામાં હોય છે ને સુષુપ્તિ અવસ્થામાં એટલે કે સ્વભ વિના પ્રગાઢ નિદ્રા સમયે તેનું સ્થાન હદ્યમાં છે. આ હદ્ય મનુષ્યની જમણી બાજુ હોય છે. સામાન્ય રીતે ડાબી બાજુ રહેતું લોહીને ફેરવતું હદ્ય આ હદ્ય નથી.

-: મન અને સમય :-

સમયને મન સાથે સંબંધ નથી, કારણ કે તે પોતાના કમ પ્રમાણે મીનીટ, કલાક, દિવસ, માસ, વર્ષના ચકમાં ચાલ્યા જ કરે છે. સમયને આપણે અસ્તીત્વ સાથે સંબંધ નથી પણ આપણા અસ્તીત્વને સમય સાથે સંબંધ છે. મન આપણને વિશ્વ, પદાર્થોને લાગણીઓના આટાપાટામાં ગુંચવી રાખે છે. આપણા માટે સમયનો આધાર સામેની પરિસ્થિતિમાં આપણી રૂચી ઉપર આધાર રાખે છે. પ્રેમિકાને મળવા જઈ રહેલ પ્રેમીને ટ્રેઇન મોડી પડે તો એક મીનીટ એક કલાક જેવી લાગે ને પ્રેમિકાને મળ્યા પછી વાતોમાં એક કલાક એક મીનીટ જેવો લાગે. સમયનું વિભાજન મનુષ્યને સામાજિક વ્યવહારના આધાર માટે કરેલ છે. આત્માના ક્ષેત્રમાં સમય કે સ્થળનાં બંધન નથી.

(કમશ....)

અમદાવાદ લોજ - અમદાવાદ દ્વારા આયોજિત
ત્રીદિવસીય અભ્યાસ વર્ગનો અહેવાલ

પ્રસ્તુતિ

શ્રી રમેશ ડોલીઆ — સહમંત્રી
 અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ

સ્વ. બાબુભાઈ કે. શાહના સ્મરણાર્થે દર વર્ષે અમદાવાદ લોજ ત્રીદિવસીય અભ્યાસ વર્ગ યોજે છે. આ વર્ષનો કાર્યક્રમ સતત નવમા વર્ષ યોજાઈ ગયો. તા. ૧૭, ૧૮, ૧૯ સપ્ટેમ્બરના રોજ બપોરના ૩.૩૦ થી ૭.૦૦ અમદાવાદ લોજનાં હોલમાં યોજાયેલ. જેમાં ઉત્સાહભેર ૪૦ સભ્યોએ ભાગ લીધો હતો. ગુજરાત ફેડરેશનનાં સેકેટરી શ્રી દર્શન મોટી ને નિયમિત વક્તા ડૉ. વર્ષાભેન પટેલ પણ હાજર રહ્યા હતા.

આ અભ્યાસ વર્ગનો વિષય હતો 'આવો સર્વ ધર્મનો જાણીએ' વક્તા ગુજરાતના જાણીતા વક્તા શ્રી થોમસ પરમાર હતા. શ્રી થોમસ પરમારે ભારતીય સંસ્કૃતિના ક્ષેત્રોનો તથા હિન્દુ તથા જૈન મંદિરો ઉપર ઊંડો અભ્યાસ કર્યો છે અને આ વિષયના કોલેજમાં વ્યાખ્યાતા પણ હતા.

પ્રથમ દિવસે ભારતના હિન્દુ, જૈન, બુદ્ધ અને શીખ ધર્મ વિષે પ્રવચન આપ્યા. બીજા દિવસે યહુદી, ઈસ્લામ, ખ્રિસ્ત અને ઝેરોસ્ટ્રીયન (પારસીઓનો) ધર્મ પર પ્રકાશ પાડ્યો. ત્રીજા દિવસે આપણે ખાસ પરિચય ન હોય તેવા ચીનનાં તાઓ અને કન્કયુસીયસ તથા જાપાનનો શીન્ટો ધર્મ પર પ્રવચન આપ્યા.

ત્રણ દિવસમાં ૧૧ ધર્મને ન્યાય આપવાનો હોવાથી સમયની જરૂરિયાતને ધ્યાનમાં રાખીને પણ બધા ધર્મોનો સુંદર પરિચય આપી શક્યા. આ ધર્મોના અભ્યાસુ હોવાથી દરેક ધર્મને બધા સમજ શકે તેવી ગોઈવણીથી સમજાવ્યા.

દરેક ધર્મના નામના અર્થથી શરૂ કરી તે ધર્મના મુખ્ય તત્ત્વોને ઉજાગર કર્યા. દરેક ધર્મના ઉદ્ભબ વખતની પરિસ્થિતિ, ધર્મના સ્થાપકની ઓળખ, ધર્મના મુખ્ય પાયા, ધર્મના તહેવારો, ધર્મસ્થાનો, ધર્મની માન્યતાઓની સાથે બધા સભ્યોને તેનો પરિચય કરાવ્યો.

દરેક ધર્મના વિવરણ પછી સભ્યોને તે અંગે પ્રશ્નો પૂછવાની વ્યવસ્થાનો પણ સભ્યોએ ઉત્સાહથી ભાગ લીધો ને ખૂટ્ટી માહિતી પણ મેળવી. બીજા ધર્મોને જાણવાથી આપણાને આપણા ધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધા વધે છે ને બીજાના ધર્મ પ્રત્યે અશ્રદ્ધા ઘટે છે. ત્રીજા દિવસના તાઓ, કન્કયુસીયસ અને શિન્ટો ધર્મો

તો બધા સભ્યો માટે નવા હતા. આથી સભ્યોને તેને જાણવામાં ઘણો ઉત્સાહ હતો. તાઓ ને કન્કયુસીયસ બંને ધર્મો પાયામાં પ્રવૃત્તિવાદ ને નિવૃત્તિવાદ જેવા અલગ ધારણા પર હોવા છતાં બંને ધર્મ ત્યાં કોઈપણ જાતની ધાર્મિક અથડામણ સિવાય રહી શક્યા છે તે તેને પાળનારાઓની ધર્મ પ્રત્યેની નિષ્ઠાનો પરિચય આપે છે. જાપાનનો શિન્ટો ધર્મ દેશભક્તિ ઉપર ભાર મૂકે છે ને આપણે તે પ્રજામાં તે ભાવનાને દૈનિક વ્યવહારમાં પગાતી જોઈ શકીએ છીએ.

શ્રી થોમસ પરમારે વિશ્વના બધા મુખ્ય ધર્મો આવરી લીધા હોવાથી સભ્યોને જાણે વિશ્વ પ્રદક્ષિણા કરી હોય તેવો ભાવ થયો.

● ● ●

કબીર અને આધ્યાત્મિક જગત

પ્રસ્તુતિ

અદ્ધિયા જ્યંતિલાલ બી.
અમદાવાદ લાંજ

ભારતની પુષ્ટયશાળી અને પવિત્ર ભૂમિ ઉપર યુગે યુગે મહાન નિર્મળ સંતો પ્રકટ થયા છે. તેમાં કબીરનું સ્થાન અજોડ છે. ભારતીય સંસ્કૃતિના ઈતિહાસમાં કબીર જેવી પ્રતિભા તથા અનોખું વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર બીજી કોઈ વ્યક્તિનો પાર્દુભાવ થયો હોય તેમ લાગતું નથી.

“કબીર” એ અરબી અથવા ફારસી ભાષાનો શબ્દ છે કે જેમનો અર્થ “શ્રેષ્ઠ”, “મહાન”, “મોટો” વગેરે થાય છે. આ ઉપરાંત “કબીરા” એટલે “કવિ / કવિલ્ય / કલ્લિ / કાવ્ય-ડા” જે એક પ્રકારના ગાનનો અર્થ થાય છે. ફરીદના “યાદિતનામા” કાવ્યમાં “કબીર” શબ્દનો ઉલ્લેખ મળે છે. જેનો અર્થ “ઉપદેશ”, “સંદેશ” થાય છે. કબીર શબ્દમાં “ધ્રુબ” શબ્દનો અર્થ સમાયેલો છે. સામાન્ય રિવાજ મુજબ નામ પાડવાની પ્રક્રિયા વિશે પવિત્ર કુરાનમાં જોતાં તેમાં “સર્વ”, “કબીર”, “કુષ્ટ”, “અકબર” (મહાન) વગેરે શબ્દો જોવામાં આવ્યા હતા. સામાન્ય રીતે કબીરનો અર્થ “મહાન અથવા “પરમાત્મા” એવો થાય છે.

જે સમયે કબીર પ્રકટ થયા ત્યારે ભારતીય સમાજ અને ધર્મના ક્ષેત્રમાં અનેક પ્રકારની ગડમથલ અને અસ્વસ્થતાની તીવ્ર લાગણી ફેલાઈ હતી. અનેક પંડિતો પોતપોતાની બુદ્ધિ અનુસાર પોતાના મતનો તથા સિદ્ધાંતનો પ્રચાર કરતાં હતા. અગિયારમીથી તે પંદરમી સદીમાં ભારતમાં ધર્મ ક્ષેત્રે વિભિન્નતા ઉપરાંત ધર્માધિતા પણ પ્રસરવા પામી હતી. આ વિભિન્નતામાં સમન્વય અને ધર્માધિતામાં ધર્મની આધ્યાત્મિક

અનુભૂતિની સમજ કબીર સાહેબના ઉપદેશ તથા વાણીમાંથી મળે છે.

જે સત્યમાં જીવતા હોય અને ખુદ સત્ય સ્વરૂપ હોય તેને આપણે સંત કહીએ છીએ. આવી વિરલ વિભૂતિમાં કબીર સાહેબનું નામ સંત શિરોમણિ તરીકે જળહળી રહ્યું છે. આજથી છસ્સો વર્ષ પહેલાં સંવત ૧૪૫૬ ની જેઠ પૂર્ણિમામાં એ પવિત્ર તીર્થ કાશી નગરીનાં લહરતારા સરોવરના ‘કમળ પુષ્પ’ ઉપર કબીર સાહેબનું પ્રાગટ્ય થયું હતું. એક વિધવા બ્રાહ્મણીએ લોકલાજે કારણે પોતાના વ્યાલા શિશુને ત્યાં ત્યજ દીધું હતું. નીરુ અને નીમા નામના વણકર દંપતીની નજર આ બાળક ઉપર પડતાં તેઓ આ બાળકના પાલક માતા-પિતા બન્યા હતા. નીરુ અને નીમા વિશે શાસ્ત્રોમાં અનેકવિધ બાબતો નોંધાયેલી છે. તેમાં જણાવ્યા પ્રમાણો દ્વારા યુગમાં નીરુ-નીમા સુપય, સુદર્શનનાં માતા-પિતા હતા. તેઓના બ્રાહ્મણ ધરમાં બે જન્મ થયાં હતા. ત્યારબાદ ત્રીજો જન્મ મનુષ્ય રૂપે કાશીમાં થયો હતો. ત્યારે તેમનું નામ ગૌરીશંકર અને સરસ્વતી નામ હતું. ત્યારે પણ તેને સંતાન ન હતું. તે ભગવાન શિવના ઉપાસક હતાં. ભગવાન શિવની પૂજા અર્ચના કરતાં હતા ત્યારે તેમના ઉપર મુસલમાનોનું પાણી છાંટી દીધું અને તેઓ મુસલમાન બની ગયા અને તેમણે નીરુ-નીમા નામ ધારણ કર્યું હતું. સંત કબીરજી પોતે વણકરનો ધંધો કરતા હતા અને ધંધામાં તલ્લીનતા, પ્રામાણિકતા અને નેક (નીતિ)થી કાર્ય કરતા હતા. તેઓ સ્વાવલંબી જીવન જીવતા હતા. પ્રવૃત્તિને તે જીવન નિર્વાહનું શ્રેષ્ઠ સાધન માનતા હતા. ભક્તિ કરતાં કરતાં પોતાની પ્રવૃત્તિમાં સચ્ચાઈ, નેકી, ઈમાનદારી અને સંતોષથી કાર્ય કરતાં હતા. તેઓ અમીરી કરતાં ગરીબીને શ્રેષ્ઠ માનતા હતા.

(કમશઃ.....)

સૌજન્ય : શ્રી ફખરુદ્દીનભાઈ ટી. કપાસી

ભાવનગર લોજ

મનાની ભીતરમાં

પ્રસ્તુતિ

શ્રી રમેશ ડોલીઆ
અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ

તા. ૨૭.૦૪.૨૦૧૯ ના રોજ રોહિત લોજમાં આપેલ પ્રવચન

ગતાંકથી આગળ...

-: સ્વાન અવસ્થા :-

જાગ્રત અવસ્થામાં મનનું પ્રભુત્વ ઈન્દ્રિયો પર રહે છે ને સ્થુણ શરીર પણ તેની સાથે એકાત્મ થઈ પોતે એક જ છે તેમ માનવા લાગે છે.

સ્વખની દુનિયા અલગ છે. સ્વખ અવસ્થામાં બધો ખેલ મન એકલું જ કરે છે. ઈન્દ્રિયો શાંત થઈ મનમાં લીન થઈ જાય છે. મન પોતાના દેહમાંથી જ જાગ્રત ચેતન તત્ત્વ પાસેથી મેળવેલ પદાર્થોમાંથી એક અવનવી સૃષ્ટિ સર્જ છે. દ્રવ્ય ને દ્રશ્ય એક જ હોવાથી સર્વ મનની લીલા સ્વખનમાં આપણાને સાચી જ લાગે છે. જાગ્રત દશામાં મન પર પડેલા સંસ્કારો અવનવી સૃષ્ટિ રચી જાય છે.

સ્વખનાવસ્થાના ઉદ્ભવ વિષે સ્વામી શીવાનંદ સરસ્વતીજી સુંદર કહે છે “હીતા નામની નાડી હદ્યમાંથી નીકળીને હદ્યની ચારે બાજુ વિટળાઈ વળેલી છે તે વાળના હજારમાં ભાગ જેટલી સુક્ષ્મ છે. જ્યારે મન આ હિતા નાડીમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે વ્યક્તિ આત્મા અથવા જીવ સ્વખ નિહાળે છે.” મન આંતરિક ઈન્દ્રિય હોવાથી ‘આંતરિક દર્શન’ થાય છે. જાગ્રત અવસ્થામાં મનને બાબ્ય પદાર્થો પર આધાર રાખવો પડે છે, જ્યારે સ્વખનાવસ્થામાં મન જાતે જ પોતાના સંસ્કારો ઉપજાવે છે.

શ્રી રમણ મહર્ષિ સાચે જ બતાવે છે કે જેમ તમે સ્વખનમાં બધો મનનો ખેલ હોવા છતાં તમે તે સમયે તે અવસ્થાને સત્ય જ સમજો છો ને તેને સ્વખનમાં પણ ખોટી કહેનારને તમે સાચો માની મારવા પણ તૈયાર

થઈ જાવ છો પણ એક ક્ષણમાં સ્વખ સમાપ્ત થઈ જતાં તે વિષે વધુ વિચાર પણ કરતા નથી. આ વિશ્વ પણ એક સ્વખ જેવું છે જે માનવીના મૃત્યુની ક્ષણમાં એકસાથે અદ્રશ્ય થઈ જાય છે.

-: સુષુપ્તિ અવસ્થા :-

જ્યારે મન પુરીતત નાડીમાં પ્રવેશો છે ત્યારે પ્રગાહ નિદ્રા જેને સુષુપ્તિ અવસ્થા મનની કહેવાય છે. મનનો ખેલ બંધ થઈ જાય છે. લાંબી આવી અવસ્થામાં રહ્યા પણી પણ મનુષ્ય જ્યારે કહે છે કે “મને સુંદર ઊંઘ આવી, ત્યારે એ સાબિત થાય છે કે આત્મા તત્ત્વ આ અવસ્થામાં પણ જાગ્રત જ હોય છે ને આત્માનું એક અનોખુ પ્રમાણ મળી રહે છે.

-: માનસિક ઓરા (AURA) :-

આ ઓરા એક પ્રકારનું તેજ અથવા વિચારોનું પ્રભામંડળ હોય છે જે વ્યક્તિના મસ્તિષ્કની પાસે તેજોવર્તુળ સ્વરૂપે હોય છે જેને તે જોવાની ક્ષમતા ધરાવનાર જ જોઈ શકે છે. દેવોના ફોટાઓમાં દેવના મસ્તિષ્કની આસપાસ ઓરા દોરીને દર્શાવાય છે, તેવી જ રીતે દરેક મનુષ્યને પણ હોય છે. તેજસ્વીતાનું પ્રમાણ વ્યક્તિના વિચારોનું પ્રાબલ્ય, સત્ય પ્રિયતા વિગેરે પર આધારીત હોય છે. ઓરા દ્વારા વિશ્લેષણ કરતા કેમેરા પણ શોધાઈ ગયા છે. આ કેમેરા દ્વારા વ્યક્તિના સામાન્ય વલાણ વિષે જણાવાય છે પણ તેની બાબ્ય જગત સાથે સંબંધ ને તેની બાબ્ય જગત ઉપર અસર ઉપજાવવાની શક્તિ વિષે હજી શોધાઈ શક્યું નથી.

સ્વ. કલાબેન કાંતિલાલ પટેલના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી કાંતિલાલ પી. પટેલ, સનાતન લોજ, સૂરત

સ્વામી શિવાનંદ સરસ્વતી કહે છે “જેમનું માનસિક ઓરા અત્યંત તેજસ્વી હોય તે ધર્ષા લાંબા અંતર સુધી જઈ શકે છે અને જે-જે વ્યક્તિ તેની અસર નીચે આવે તે સર્વને લાભ કરે છે. માનસિક અથવા પ્રાણાના ઓરા કરતાં આત્મીય ઓરા ધર્ષણું જ શક્તિશાળી હોય છે.”

તેજસ્વી મન અશક્ત મનને પ્રભાવીત કરે છે. પ્રભાવીત થનાર વ્યક્તિ જ્યારે તેજસ્વી મનવાળાને માન ને પ્રેમથી મુલાકાત કરે તો અસર ઝડપી અને તીવ્ર હોય છે. શાની માણસોની સાથે બેસી જ્યારે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની ઈચ્છા હોય છે તો ધર્ષણ વખત શબ્દોની પણ જરૂરત પડતી નથી.

શ્રી રમણ મહર્ષિ અરૂપાચલ પર્વતની તળેટીમાં દરરોજ મુલાકાત માટે નક્કી સમયે બેસતા અને સામે તેમને મળવા આવેલ વ્યક્તિઓને શિષ્યો બેસતા. મોટાભાગનો સમય બધા જ મૌનમાં બેસી રહેતા કારણ કે મહર્ષિજ પણ શાંત જ બેસતા. મોટાભાગનો સમય મૌનમાં જ ગાય્યા પછી છેલ્લા સમયમાં કોઈને પ્રશ્ન પૂછવાનું હોય તો સમય આપતા ને ધર્ષણ મોટાભાગના મુલાકાતીઓને તે મૌન સમયમાં જ તેમના પ્રશ્નોના જવાબ મળી જતા. શ્રી મોરારજભાઈ ટેસાઈ (પાછળથી વડાપ્રધાન પણ બનેલ) તેમને મળવા ગયા ત્યારે પ્રશ્નો હતા પણ મૌનનો સમય પૂરો થયા પછી તેમને પણ પ્રશ્નોનાં જવાબ મૌન સમયમાં જ મળી ગયા હતા. મહર્ષિ તો કહેતા કે મૌન જ સૌથી શક્તિશાળી ભાષા છે. મૌનમાં જ્ઞાનના પ્રવાહમાં કદાચ મનનાં પૂર્વગ્રહો પ્રભાવ પાડી શકતા નહીં હોય.

-: પરિવર્તનશીલતા :-

મન વિશ્ના અનેકવિધ પદાર્�ો, વ્યક્તિઓ વિગેરેના સંપર્કથી ઉદ્ભવતી તૃપ્તાઓ ને લાગણીઓનો

જથ્થાઓ માત્ર છે. વિવિધ પદાર્થો વિષેના એકઠા કરેલા વિચારોનો સંચય માત્ર જ છે. આ વિચાર પ્રક્રિયા સતત બદલાયા કરે છે. આપણી સમાજમાં પ્રાથમિકતાઓ બદલાતી રહે છે.

એક ઘરમાં સુંદર નર્તકીની તસ્વીર લટકાવેલ હોય ને બાળક જુએ તો આન્ટી સુંદર નાચે છે કહીને ચાલી જાય. તે બાળક યુવાની આવે ને તે ફોટાને જોઈ તે સીનાં સૌંદર્યનાં વખાણ કરતાં ખુશ થાય. સહેજ પ્રોફ વધનો વ્યક્તિ તેની નૃત્યકળાના વખાણ કરે ને તે જ વ્યક્તિ જ્પ વર્ષની ઉમરે એ ફોટાને જોઈને તે નર્તકીની કારકીર્દી વિષે વિચારી અભિપ્રાય આપે. ફોટો એક જ છે જોનાર વ્યક્તિ એક જ છે છતાં માનવીની ઉંમર સાથે તેની દ્રષ્ટિમાં તસ્વીરની અગત્યતામાં ફર્ક આવી જાય છે એ મનનાં વલણોના કારણે છે.

મનની વિષય પ્રત્યે વિશાળતા શૂન્યથી લઈને અસીમ સુધી વિકસી શકે છે ને સંકોચાઈ શકે છે. વ્યક્તિની વિષયની જોવાની જ્ઞાનની શક્તિ ઉપર તેમજ તેના શારીરિક ક્ષમતા ઉપર આધાર રાખે છે. એક ખુલ્લા મેદાનમાં બેઠેલા વૈજ્ઞાનિક આઈન્સ્ટાઇન દૂરબીનની સહાયથી હજારો માઈલ દૂરની ગતિઓ જોવાને પ્રયત્ન કરે છે ને ગ્રહોની ગતિ વિષે વિચારે છે ત્યારે તેની ક્ષમતા વિશાળ હોય છે પણ તે કાર્ય કરતાં ત્યાં જ થાકીને સૂઈ ગયો તો સુષુપ્તિમાં મનની મર્યાદા શૂન્ય સુધી પણ આવી જઈ શકે.

રજોગુણના પ્રભાવમાં મન બહિરૂખી વધુ બને છે ને બાહ્ય તૃપ્તાઓને મેળવવામાં ગુંચાઈ જાય છે. સાત્ત્વિક ગુણોના પ્રભાવમાં વ્યક્તિ અંતરૂખી બને છે ને અંતરિક શક્તિઓનો વિકાસ કરી શકે છે. મનુષ્ય એ રજોગુણનો પ્રભાવ ઘટાડવાનો ને સાત્ત્વિક ગુણોનો પ્રભાવ વધારવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

(અનુસંધાન પાન-૧ ત ૭૫૨)

સ્વર્ગસ્થ સવિતાબેન ડાયાલાલ પંડ્યાના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી ઉમેશભાઈ ડાયાલાલ પંડ્યા, હરજીવન (આશ્રમ) લોજ, કડોલી

મહા સોજન્ય

પંચાલ પરિવારનાં નીચેના સૌ સત્યો ‘થિયોસોફિક જ્યોતિ’ને આર્થિક સદ્ગ્રતા પ્રાપ્ત થાય તે માટે ‘મહા સોજન્ય’માં સહયોગ આપે છે. ‘જી.ટી.એફ. જ્યોતિ પ્રકાશન ફિડ’ વધુ સદ્ગ્રતા સાથે સજ્જ રહીને કાર્ય કરે તેવી શુભ ભાવના વ્યક્ત કરે છે.

સ્વ. હરગોવિંદદાસ એસ. પંચાલ (પિતાશ્રી)

સ્વ. નર્મદાબેન એચ. પંચાલ (માતુશ્રી)

સ્વ. નટવરલાલ એચ. પંચાલ (મોટાભાઈશ્રી)

સુશ્રી આદિતબેન એન. પંચાલ (મોટા ભાભીશ્રી)

: રોહિત લોજ :

શ્રી જ્યંતિલાલ હરગોવિંદદાસ પંચાલ (પોતે)

સ્વ. મધુકાન્તા જ્યંતિલાલ પંચાલ (પત્નીશ્રી)

: રોહિત લોજ :

સ્વ. હેમંતકુમાર જે. પંચાલ (પુત્ર)

સુશ્રી શોભાબેન એસ. પંચાલ (પુત્રવધુ)

સ્વ. નિર્મય હેમંતકુમાર પંચાલ (પૌત્ર)

: અમદાવાદ લોજ :

શ્રી કૌશિકકુમાર જ્યંતિલાલ પંચાલ (પુત્ર)

અ.સૌ. હેતલ કૌશિકકુમાર પંચાલ (પુત્રવધુ)

ચિ. ધૈર્ય કૌશિકકુમાર પંચાલ (પૌત્ર)

: રોહિત લોજ :

સુશ્રી ગિનુબેન જે. પંચાલ (પુત્રી)

સુશ્રી કાશીમરાબેન જે. પંચાલ (પુત્રી)

ચિ. હિતેધી જે. પંચાલ (પૌત્રી)

શ્રી જ્યંતિભાઈ એચ. પંચાલ તથા પરિવાર તરફથી સ્નેહ વંદન !

(રૂ. ૧૫૦૧/- પંચાલ પરિવાર તરફથી પ્રાપ્ત થાય છે.)

શ્રદ્ધાંજલિ

સરદાર લોજ કરમસદનાં શ્રી રાવજીભાઈ પટેલનું તા. ૨૭.૮.૨૦૧૮ ના રોજ નિધન થયેલ છે. તેમનો ડિપ્લોમા નં. ૬૪૩૦૨ છે. તેઓ તા. ૩૦.૧૦.૧૯૮૧ થી સભ્ય બનેલાં અને આજીવન સભ્ય તરીકે સક્રિય રહ્યાં. અંત સમયે પણ તેમણે ગુરુટેવોને યાદ કરી તેમનું આણા આદા કર્યું. કુટુંબીજનોને એક વડિલની ખોટ પડી છે. સ્વર્ગસ્થનાં આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય અને કુટુંબીજનોને આ દુઃખ સહન કરવાનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થાય તેવી પ્રાર્થના લોજના સત્યો કરે છે અને ફેડરેશનનાં તમામ સત્યો શ્રદ્ધાસુમન અર્પણ કરે છે.

શ્રી કૃષ્ણનગર લોજના સક્રિય સત્યોએ આ પાર્થિવ જગતમાંથી વિદ્યાય લીધી જે અંગેની નોંધ ફેડરેશન મંત્રીને મળતાં નીચેના સભ્યોને આપણે સૌ શ્રદ્ધા સુમન અર્પીએ છીએ.

- (૧) સ્વ. શારદાબેન શેઠ – ડિપ્લોમા નં. ૮૯૦૭૦
- (૨) સ્વ. લાભુબેન બી. પટેલ – ડિપ્લોમા નં. ૬૪૨૦૦
- (૩) સ્વ. રસિલાબેન જે. બુદ્ધ – ડિપ્લોમા નં. ૧૦૩૧૪૧

શાખા સમાચાર

- **અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ :-** સપેન્ભર દરમિયાન રથીએ ‘વિવેક ચૂડામણિ’ વિષે ડૉ. વિજયભાઈ પંડ્યા અને ૧૧મીએ ‘જે. કૃષ્ણમૂર્તિ અને સંત કબીર’ વિષે શ્રી હર્ષવદ્ન શેઠે પ્રવચનો આધ્યાં. તા. ૧૭, ૧૮, ૧૯ – મંગળ, બુધ, ગુરુ દરમિયાન સ્વ. બાબુભાઈ કે. શાહ સૌજન્ય સ્મૃતિ શિબિર યોજાઈ. બપોરે ૩.૩૦ થી ૭.૦૦ દરમિયાન “આવો, સર્વ ધર્મને જાળીએ” વિષય અંતર્ગત ડૉ. થોમસભાઈ પરમારે પ્રવચન શ્રેષ્ઠીમાણા પ્રસ્તુત કરી. ૧૭મીએ ભારતીય ધર્મો – હિન્દુ, જૈન, બૌદ્ધ અને શીખ વિષે, ૧૮મીએ પણ્ચમ એશિયાનાં ધર્મો – યહુદી, પ્રિસ્તી, ઈસ્લામ અને પારસી ધર્મ વિષે તથા ૧૯મીએ ચીન-આપાનાં ધર્મો – કન્ફુશિયસ, તાઓ અને શિન્ટો વિષે વિસ્તૃત રજૂઆત કરી. ૨૦મીએ વાર્ષિક સામાન્ય સભા યોજાઈ.
 - **શ્રી તિરનારથિયોસોફ્ટિકલ લોજ, જૂનાગઢ :-** ઓગષ્ટ દરમિયાન પ્રાર્થના બાદ શ્રી સોહિણીબેન પી. શુક્લે તેમના ‘વિદેશ પ્રવાસ’ – લંડન, કેનેડા, અમેરિકા વગેરે દેશોની મુલાકાતે જઈને મીટિંગમાં હાજરી આપેલ તથા પોતાને પ્રવાસ દરમિયાન થયેલ અનુભૂતિઓનું વર્ણન રજૂ કરેલ. અમદાવાદથી મુરબ્બીશ્રી કિકાણી મુનિન્ડ સાહેબ લોજની મીટિંગમાં પદારેલ. તેમની સાથે આધ્યાત્મિક ચર્ચા – વિચારણા થઈ. શ્રી નરેશભાઈએ શ્રી ડિકાણી સાહેબનો આભાર વ્યક્ત કર્યો.
 - **શ્રી હરજીવન આશ્રમ લોજ, કડોલી :-** સપેન્ભર દરમિયાન ૧લીએ ‘ધ્યાન’ વિષે ડૉ. હરિહરભાઈ પંડ્યા અને ‘ચારિત્ય ઘડતર’ વિષે શ્રીમતિ કેલાસબા, ૮મીએ ‘યુગપુરુષો’ વિષે ડૉ. હરિહરભાઈ પંડ્યા અને ‘જીવનમાં ચારિત્યનું મહત્વ’ વિષે શ્રી શંકરભાઈ પટેલ, ૧૦મીએ ‘સંબંધ એક દર્પણ છે’ વિષે તથા ‘સત્યનિષ્ઠા’, ‘વિચાર શક્તિ’ તેમજ ‘કર્તવ્યનિષ્ઠા’ ઉપર ડૉ. હરિહરભાઈ, સરોજબેન, શ્રીમતિ કેલાસબા, શ્રી નરેન્દ્રભાઈ તથા શ્રી શંકરભાઈએ પ્રવચનો કર્યા. ૨૨ અને ૨૮મીએ ‘શ્રી હરજીવન સૌરભ’ અને ‘મહાન મંદિરનો ચોક’ પુસ્તક ઉપર હાજર સભ્યોએ પોતાનાં વિચારો પ્રગટ કર્યા.
 - **રેવા લોજ, વડોદરા :-** સપેન્ભર દરમિયાન ૧લીએ ‘પથ પર પ્રકાશ’ વિષે શ્રી હર્ષદભાઈ દવે, ૮મીએ
- ‘આરોગ્યથી અધ્યાત્મ તરફ યાત્રા’ વિષે ડૉ. ઋતુરાજ પંડ્યા, ૧૦મીએ ‘માનવ જીતની ભાવી પ્રગતિ’ વિષે કુ. છિમાદ્રી અને ૨૨મીએ ‘ાંતરૂરાષ્ટ્રીય પૂર્વ પ્રમુખ, સ્વ. રાધાબેનને સ્મરણાંજલિ’ વિષે શ્રીમતિ પરવિનબેન પટેલે પ્રવચનો કર્યા. ૨૮મીએ ભારત સમાજ પૂજા અને શાતાવાહક વિધિ કરવામાં આવ્યાં.
- **સનાતન લોજ, સુરત :-** સપેન્ભર દરમિયાન ૪થીએ ‘સ્વની ઓળખ’ વિષે શ્રી પ્રશાંતભાઈ શાહ તથા ૧૮મીએ ‘આત્મવંચના અને અજીન પરીક્ષા’ વિષે શ્રી કાંતિલાલ પટેલે પ્રવચનો કર્યા. ૨૫મીએ ભારત સમાજ પૂજા કરવામાં આવી.
 - **ચોહિત લોજ, અમદાવાદ :-** સપેન્ભર દરમિયાન ૧૦મીએ ‘વસ્તુઓની ગૂઢ બાજુ’ વિષે શ્રી ધવલ શેઠ અને ૨૨મીએ ‘માર્ગ પ્રકાશની’ વિષે કુ. વર્ષા પટેલે પ્રવચનો કર્યા. ૨૮મીએ લોજની વાર્ષિક સામાન્ય સભા યોજાઈ.
 - **પૂર્ણાંદ લોજ, પેટલાદ :-** સપેન્ભરના બીજા રવિવારે લોજની સભા ચંદુલાલ કે. પરીખ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, પેટલાદ ખાતે મળી. સર્વધર્મ પ્રાર્થના બાદ પ્રમુખશ્રી પ્રહુલભાઈ જી. પટેલે વાર્ષિક મીટિંગ, સભ્યોની ઝી તથા નવા સભ્યોને આવકાર વિધિ, પ્રસંગોચિત ઉદભોધન કર્યું. શ્રી મનહરભાઈ પટેલે નવા સભ્યોને ટી. એસ.ની પ્રવૃત્તિઓ વિશે સમજ આપી. શ્રી મહેશભાઈ કે. પટેલ, શ્રી બિન્દેશભાઈ ઉપાધ્યાય, શ્રી અર્પિતભાઈ મેનગર, શ્રી ગૌરાંગભાઈ કે. પટેલ, ભક્તિબેન તથા દિપાલીબેને ટી.એસ. વિષે પ્રશ્નો પૂછ્યાં, જેનાં જવાબો શ્રી ગિરીશ ‘નીલગિરિ’ અને શ્રી સતીશભાઈ મોદીએ ઉત્સાહપૂર્વક આધ્યાત્મિક ચર્ચાની સંખ્યા વધતાં થનગનાટ વાપી ગયો. શ્રી મણીભાઈ મકવાણા, તલાટીએ અજ્વારનાં સંસ્મરણો રજૂ કર્યા. શ્રીમતિ સુમનબેન પટેલના ભજન સાથે લોજ કાર્ય સંપન્ન કર્યું.

જાહેર વિજ્ઞાનિ : જે મિત્રોને ટપાલ દ્વારા ‘થિયોસોફ્ટિક જ્યોતિ’ પ્રાપ્ત થયું નથી તેઓને ‘What's App’ દ્વારા PDF ફાઈલ મોકલાવી શકાય છે. તેથી તંત્રીશ્રીને ‘What's App’ રીકવેસ્ટ મોકલાવી અને મેગેજીન પ્રાપ્ત કરવું. Mo. : 9824073678

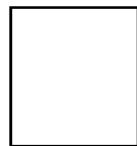
RNI Code No. GUJ / GUJ / 2015 / 71878, dated 24-05-2017
Registered under Postal Registration No. AHD-C/80/2017/2020 valid upto
31st December-2020 issued by the S SPO'S Ahmedabad City Division, permitted
to post at Ahmedabad PSO on 12th of every month.

Printed Matter Periodicals

THEOSOPHIC JYOTI

October-2019

To :

If Undelivered Return to : HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH
9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.

થિયોસોફી

પ્રસ્તુતિ

શ્રી કનુપ્રસાદ પાઠક 'કુમલ'
રેવા લોજ, વડોદરા

છે નિરાશા ? તો કશો હેતુ કદી સરતો નથી
થિયોસોફી ધ્યેયને પરિપૂર્ણ તે કરતો નથી.
ઉત્સવ બનાવે જિંદગી સત્કર્મથી હસતો રહે
છે સિતારો આભનો તે તો કદી ખરતો નથી.
જે પરમ આનંદ ઈચ્છે કર્મમાં સાવધ રહે
વિવેક બુદ્ધિ શાણપણ અધર્મ એ ધરતો નથી.
નશ્ચર ભલે આ દેહ પણ, આત્મતાત્વ છે હાઈમાં
અલિપ્ત જે ઈન્દ્રિયથી વિષયકમાં ભમતો નથી.
પ્રેમ નિર્મણ ભાવ-શુદ્ધિમાં રહે સાતત્ય તો
થિયોસોફી દે જ શિક્ષણ દેષ ત્યાં જડતો નથી.

પ્રકાશક : શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

માલિક : ગુજરાત થિયોસોફીકલ ફેડરેશન, ભાવનગર-૩૮૮૦૦૧

મુદ્રક : નેષન્ટ પ્રિન્ટર્સ-વિકમભાઈ પટેલ નારણપુરા ગામ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૩ ફોન : ૨૭૪૮૯૬૨૭, ૮૮૮૮૪૨૨૦૧૦

Printed and Published by HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH on behalf of GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION and Printed at Naishadh Printers, Nr. Municipal School, Naranpura Gam, Ahmedabad-380013 and published from GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION, 9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.
Editor - HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH